ఇస్లామీ చట్టం

9 జనవరి 1948న లా కాలేజ్, లాహోర్‌లో ఇవ్వబడిన ఉపన్యాసం

మౌలానా సయ్యద్ అబుల్ ఆలా మౌదూదీ

ఇది మూల ఉర్దూ ఉపన్యాసం “□□□□□ □□□□□□” యొక్క భావార్థ-ఆధారిత తెలుగు అనువాదం, ఒక సహాయక పత్రంగా తయారు చేయబడింది. ఇది పదానికి పదం అనువాదానికి బదులుగా మూలం యొక్క అర్థాన్ని మరియు వాదనను అనుసరిస్తుంది.

విషయ సూచిక

తమ్హీద్ (పీఠిక)

ఈనాడు దాదాపు ప్రతి దేశంలో, ముస్లింలతో పాటు ముస్లిమేతరులు కూడా నివసిస్తున్న చోట, తమ దేశంలో ఇస్లామీ చట్టాన్ని అమలు చేయాలనే డిమాండ్ లేవనెత్తినప్పుడు, వారి నోటి నుండి వెంటనే ఏదో ఒక అభ్యంతరం వస్తుంది. వారు అడుగుతారు: శతాబ్దాల నాటి ఈ చట్టం నేటి ఆధునిక యుగం మరియు ఆధునిక రాజ్య అవసరాలను తీర్చడానికి సరిపోతుందా? ఒక ప్రత్యేక కాలానికి రూపొందించబడిన చట్టాన్ని ఎల్లప్పుడూ, ప్రతి యుగంపై అమలు చేయవచ్చా, మరియు పాత కాలపు శిక్షలు ఇప్పుడు పూర్తిగా వేరే యుగంలో జీవిస్తున్న ప్రజల మెడలపై మళ్ళీ కురిపించబడతాయా? మన న్యాయస్థానాలు మళ్ళీ కాఠిన్యపు కర్మాగారంగా మారిపోతాయా, మనం మళ్ళీ మన సొంత న్యాయస్థానాలలోనే బానిసలుగా మిగిలిపోతామా? ఇంకా, ముస్లింలే స్వయంగా అనేక వర్గాలుగా విభజించబడి ఉన్నారు కదా, కాబట్టి ఏ వర్గపు ఫిఖ్‌ను 'ఇస్లామీ చట్టం' పేరుతో అమలు చేస్తారు? మరియు ఇక్కడ నివసించే ముస్లిమేతరులు — ఎవరికైతే తమదైన సంఖ్య, సంపద, గౌరవం మరియు తమదైన మతం, భాష ఉన్నాయో — వారు తమపై ముస్లింల మతపరమైన చట్టం, అది వారి సొంత భాషలో కూడా కాక ముస్లింల విద్యావంతుల మతపరమైన భాషలో ఉన్నది, రుద్దబడటాన్ని ఎలా అంగీకరిస్తారు?

ఈ ఫిర్యాదుకు ఎలాంటి దృఢమైన పునాది లేదు. ఈ అభ్యంతరాలు లేవనెత్తేవారు తరచుగా ఈ విషయాన్ని కేవలం పైపైన మాత్రమే చూసినందున అలా చేస్తారు — వారు దీన్ని ఎన్నడూ పూర్తిగా, లోతుగా ప్రతి కోణం నుండి పరిశీలించలేదు, అందుకే వారి ప్రతి సందేహం వారికి చాలా తీవ్రంగా అనిపిస్తుంది.

మొదట్లోనే ఇది స్పష్టం చేయడం అవసరం: ఇక్కడ చర్చించబడుతున్న చట్టం ఏదో స్వచ్ఛమైన లౌకిక, ప్రాదేశిక అర్థంలో 'దేశ చట్టం' కాదు; ఇది, బదులుగా, ఒక 'వ్యక్తిగత చట్టం' (పర్సనల్ లా) — వ్యక్తిగత విషయాలలో ప్రతి ముస్లిం తాను ముస్లిం అయిన హోదాలో ముందుగానే తన సొంత చట్టంగా అంగీకరించి దానిని పాటిస్తాడు. ఏ

ఆధునిక రాజ్యం ఉనికిలోకి రాకముందే ఇస్లాం తన అనుచరులపై ఈ బాధ్యతను ఉంచింది, మరియు వాస్తవానికి రాజ్య చట్టం మరియు వ్యక్తి యొక్క వ్యక్తిగత చట్టం మధ్య వ్యత్యాసాన్ని ప్రపంచానికి మొదట బోధించింది ఇస్లామే — ఏ రాజ్యంలోనైనా జనాభాలో వేర్వేరు మతాలకు చెందిన ప్రజల వ్యక్తిగత విషయాలు వారి వారి సొంత వ్యక్తిగత చట్టం ప్రకారం నడవాలనే సూత్రం. కాబట్టి ఏ ముస్లిమేతర మైనారిటీకైనా ఈ విషయంలో ఆందోళన చెందాల్సిన అవసరం లేదు: మేము మా పాత మతపరమైన చట్టాలను వారిపై వారి ఇష్టానికి విరుద్ధంగా, ఇస్లాం స్వయంగా నిర్దేశించిన ఈ సూత్రానికే విరుద్ధంగా రుద్దాలని కోరుకోవడం లేదు — ఈ విషయంలో ఇస్లాం పూర్తిగా స్పష్టమైన ఆదేశాలు ఇచ్చింది.

కాబట్టి ఇప్పుడు అసలు ప్రశ్న మిగిలేది ఇదొక్కటే: ఈ దేశంలో వ్యక్తిగత విషయాలను నడిపించే చట్టం మన సొంత చట్టమేనా? నిజం చెప్పాలంటే దీనికి సమాధానం ఇది తప్ప మరొకటి లేదు: అది మన సొంత చట్టమే కావాలి — ఏ చట్టపు సరైన మార్గదర్శకత్వంతో మేము మా జీవితమంతా గడిపామో, మరియు ప్రపంచవ్యాప్తంగా ప్రతి వర్గపు ముస్లింలు తమ వ్యవహారాలను నడిపించాలనుకునే ప్రమాణం అదే. అసంఖ్యాక ముస్లింల ప్రాణం, ఆస్తి, గౌరవం మరియు విశ్వాసం విలువగా ఈ దేశాన్ని సాధించడానికి కృషి, పోరాటం చేసిన మనలో, ఈ దేశపు మెజారిటీ జనాభా తమ సొంత చట్టం అమలు కావాలని కోరుకుంటే, ఏదైనా మైనారిటీ వర్గం దీనికి అంగీకరించలేకపోతే, దీనిలో మెజారిటీ మైనారిటీపై అన్యాయం చేస్తున్నట్టు ఎలాంటి నింద చెల్లదు.

అయినప్పటికీ, ఇదంతా అంగీకరించిన తర్వాత కూడా ఒక అసలైన ప్రశ్న మిగిలిపోతుంది, అది కేవలం పక్షపాత అభ్యంతరాల కంటే చాలా లోతైనది: వాస్తవానికి, ఈనాడు ఈ దేశంలో ఇస్లామీ చట్టాన్ని అమలు చేయడంలో ఆచరణాత్మక కష్టాలు ఏమిటి, మరియు వాటి అసలు స్వభావం ఏమిటి? దీన్ని అర్థం చేసుకున్న తర్వాతే ఈ పనిని ఏ మార్గంలో చేయవచ్చో మనం తెలుసుకోగలుగుతాం.

ఇస్లామీ చట్టాన్ని అమలు చేయడం స్వయంగా పెద్ద మేధోపరమైన కష్టం కాదు. అసలు కష్టం ఏమిటంటే, ఈ పనికి అవసరమైన మేధోపరమైన, మానసిక మరియు పరిపాలనాపరమైన సిద్ధత ఇప్పుడు మన మధ్య లేదు; అలాగే ఈ ప్రత్యేక పనికి తర్ఫీదు పొందిన, క్రమశిక్షణ కలిగిన కార్యకర్తల బృందం కూడా మన వద్ద సిద్ధంగా, సన్నద్ధంగా లేదు. ఈ సిద్ధత, సన్నద్ధత లోపం వల్లనే వేర్వేరు వ్యక్తులు దీన్ని అమలు చేయడానికి వేర్వేరు సిద్ధాంతాలను ప్రతిపాదిస్తారు, ఈ చట్టపు ఆదేశాలు, దాని ఆత్మ, దాని స్వభావం, దాని ఉద్దేశ్యం, దాని సూత్రాలు ఎలా సరిగ్గా అర్థం చేసుకోవాలి, మరియు ఇది మన కాలపు కొత్త పరిస్థితులన్నింటిపై ఎలా వర్తిస్తుంది అనే దానిపై చర్చిస్తారు — మరియు ఈ ప్రశ్నలకు ఏ చివరి, నిర్ణీత, తీర్పు నిచ్చే సమాధానం లేదు, మరియు ఇదే అనిశ్చితి ఈనాటికీ ప్రజలకు అన్ని రకాల ద్వారాల నుండి ప్రవేశించే అవకాశాన్ని ఇస్తుంది.

నిజం ఏమిటంటే, ఇస్లామీ చట్టాన్ని అమలు చేయడంలోని ఆచరణాత్మక కష్టాలు పరిష్కరించబడనంత వరకు, ఎంత చతురమైన వాదన లేదా బలమైన తర్కం అయినా ఈ పథకాన్ని వాస్తవంగా విజయవంతం చేయలేదు. బదులుగా, ఒక వ్యక్తి యొక్క నిజాయితీ మరియు అవగాహన యొక్క నిజమైన పరీక్ష ఏమిటంటే — సమాజం స్వయంగా తన జీవితంలోని అన్ని కోణాలలో, వాటికి సంబంధించిన ప్రతి సమస్యలోనూ ఈ పథకాన్ని అమలు చేయడానికి ఏ మేరకు ప్రయత్నించిందో అర్థం చేసుకోవడమే. ఈ కారణంగానే ఇస్లామీ చట్టం స్వయంగా మొత్తం జీవితం కోసం రూపొందించబడిన ఒక విస్తృత, జీవన్మయమైన పథకంలో ఒక భాగం — ఒక అంశం — మాత్రమే, మరియు ఆ మొత్తం పథకపు స్వభావాన్ని అర్థం చేసుకోకుండా దాని ఏ భాగం గురించి కూడా సరైన అభిప్రాయం ఏర్పరచుకోలేము.

చట్టం మరియు జీవన వ్యవస్థ మధ్య పరస్పర సంబంధం

'చట్టం' అనే పదంతో మేము వ్యక్తిగతమైనా లేదా సామూహికమైనా, మానవుని ప్రవర్తనా విధానాన్ని వివరించే దాన్ని ఉద్దేశిస్తాము. ఈ ప్రశ్నకు అసలైన సమాధానం మానవ జీవితం — వ్యక్తిగత మరియు సామూహిక — ఎలా ఉండాలి అనే మరింత విస్తృతమైన ప్రశ్నలో దాగి ఉంది. ఈ విస్తృత ప్రశ్నకు సమాధానాలు అన్ని దిశల నుండి వస్తాయి, మరియు ఈ శీర్షిక కిందే అనేక వేర్వేరు వర్గాలు వస్తాయి. ఒక వర్గం మన నైతిక విద్య మరియు శిక్షణ — కొన్ని విలువల ప్రకారం వ్యక్తుల చరిత్రను తీర్చిదిద్దే ప్రయత్నం ఇందులో ఉంటుంది. రెండవ వర్గం ఒక సమాజం తన దృక్పథం ప్రకారం మానవ సంబంధాల వలయాన్ని నియంత్రించే సామూహిక వ్యవస్థ. మూడవ వర్గం — ఆర్థిక వ్యవస్థ — ప్రజల సంపదపై, దాని ఉత్పత్తి, పంపిణీ మరియు మార్పిడిపై వారి హక్కులను నియంత్రిస్తుంది. ఈ అనేక వర్గాల నుండే మన జీవితంలోని వేర్వేరు రంగాల రూపు మరియు వాటి నియంత్రణా సూత్రాలు, చట్టాలు ఏర్పడతాయి; ఈ లెక్కలేనన్ని వర్గాలలో కొన్నింటికి మాత్రమే సానుకూలమైన, అమలు చేయదగిన చట్టం రూపం ఇవ్వబడుతుంది, దీన్ని అమలు చేయడానికి రాజకీయ అధికార యంత్రాంగం అవసరమవుతుంది.

ఇప్పుడు ఎవరికైనా పూర్తిగా స్పష్టం కావాలి: ఒక వ్యక్తి తన పరిశీలనను కేవలం 'చట్టం' అనే పదం కప్పే సంకుచిత పరిధికే పరిమితం చేసుకుంటే, ఆ చట్టాన్ని సరైన రీతిలో ఎన్నడూ అర్థం చేసుకోలేడు. బదులుగా, అతను ఏ సమాజపు జీవన దృక్పథం యొక్క సంపూర్ణ పథకంలో ఆ చట్టం కేవలం ఒక భాగమో ఆ మొత్తం పథకాన్ని అర్థం చేసుకోవాలి, మరియు ఆ మొత్తం పథకపు స్వభావాన్ని అర్థం చేసుకోకుండా దాని ఏ కోణం గురించీ సరైన అభిప్రాయం ఏర్పరచుకోలేడు.

జీవన వ్యవస్థ యొక్క వైచారిక మరియు నైతిక పునాదులు

మొత్తం జీవన వ్యవస్థ ఎలా ఉండాలి అనే ఈ విస్తృత ప్రశ్నకు వచ్చినప్పుడు, దీనికి అసలైన సమాధానం ఇది: ఒక వ్యక్తి లేదా జాతి మానవ జీవితం మరియు విశ్వం యొక్క వాస్తవికత గురించి ఏర్పరచుకునే భావన, మరియు ఆ వెలుగులో సరైనది-తప్పు, సముచితం-అనుచితం అనే విషయంలో అవలంబించే దృక్పథం — ఆ భావన మరియు ఆ దృక్పథం నుండే మిగతా అంతా ఉద్భవిస్తుంది, మరియు దీని నుండే ప్రతి జాతి ఆలోచనల స్వభావం నిర్ణయించబడుతుంది. ప్రపంచంలోని వేర్వేరు జాతులు వేర్వేరు ఇలాంటి భావనలను అవలంబించాయి, మరియు నేడు ప్రపంచంలోని చట్టాలు మరియు వ్యవస్థలలో ఉన్న వ్యత్యాసం, మూలంలో ఈ ప్రాథమిక భావనల వ్యత్యాసానికి ప్రతిబింబమే. ఈ భావనల నుండే వేర్వేరు జీవన పథకాలు జన్మిస్తాయి, మరియు ఈ వేర్వేరు జీవన పథకాల నుండే వాటికి అనుగుణమైన వేర్వేరు చట్ట సంహితలు పుడతాయి. అందువల్ల ఏ జీవన పథకానికి సంబంధించిన చట్టం గురించి అయినా, దాని మూలం మరియు దాని అంతర్లీన దృక్పథాన్ని పరిశీలించకుండా ఒక దృఢమైన, తుది నిర్ణయం తీసుకోలేము. అందుకే నేటి నా విషయం మొదట ఇస్లాం యొక్క సొంత జీవన పథకపు వైచారిక మరియు నైతిక పునాదుల సాధారణ వివరణ ఇవ్వమని, ఆ తర్వాతే ఆ పథకపు చట్టపరమైన భాగంపై ప్రత్యేకంగా చర్చించమని నన్ను నిర్బంధిస్తుంది.

ఇస్లామీ జీవన వ్యవస్థ మూలం

ఇస్లాం ప్రతిపాదించే జీవన పథకం, ప్రపంచంలోని వేర్వేరు భాషలలో వేర్వేరు రూపాలు మరియు పేర్లతో పిలవబడే ఒక మూలం నుండి తీసుకోబడింది — కానీ వాటన్నింటి సారాంశం ఒక్కటే, మరియు ఆ గ్రంథం స్వయంగా తనను 'ద బుక్' (ఆ గ్రంథం) అని పిలుచుకుంటుంది. చరిత్రలో ఈ ఒక్క గ్రంథమే వేర్వేరు పేర్లతో దాన్ని పొందిన వేర్వేరు జాతులతో ముడిపడింది, అయితే వాస్తవానికి అవన్నీ మూలతః ఒకే దైవిక మూలం యొక్క వేర్వేరు రూపాలే, వాటిని ముందుకు తీసుకువెళ్ళిన వేర్వేరు సమాజాలు కాలక్రమేణా వక్రీకరించాయి లేదా మార్చాయి.

ఈ మూలం నుండే — ఈ గ్రంథం మరియు ఈ దైవప్రవక్త నుండే — ఇస్లాం తన సంపూర్ణ జీవన పథకాన్ని పొందుతుంది.

ఇస్లాం జీవన దృక్పథం

ఈ గ్రంథం మరియు ఈ దైవప్రవక్త మానవుల ముందు అంగీకరించవలసిన ఒక గొప్ప సత్యాన్ని ఉంచుతారు: ఈ మొత్తం విశ్వం ఒక సువ్యవస్థిత రాజ్యంలా ఒకే కేంద్ర అధికారం కింద నడుస్తోంది, ఈ విశ్వాన్ని సృష్టించి, దానికి యజమాని అయిన ఏకైక దేవుని సార్వభౌమత్వం కింద ఉంది, మరియు మనం నివసించే ఈ భూమి తిరుగుతూ ఉండటం ఆయన ఆజ్ఞ వల్లనే. ఈ విశాల సామ్రాజ్యం, తన అసంఖ్యాక జనాభాలో నుండి, ఒక చిన్న భాగాన్ని — మానవ జాతిని, దాని మనసు మరియు శారీరక సామర్థ్యాలతో సహా — తన 'జన్మతః ప్రజ' (born subject) గా నియమించింది; మీరు ఎన్నడూ మీ సొంత సృష్టికర్త కాలేదు, మీరు మీ సొంత యజమాని కూడా కాదు; మీరు ఆయన సృష్టి, మరియు మిమ్మల్ని పెంచింది, ఇప్పటికీ పెంచుతున్నది ఆయనే, మీరు జీవించి ఆయనను సేవించడానికి. దీని కోసం మీ హేతువులో ఒక నిర్దిష్ట స్వీయ-అధికార భావన మీకు ఇవ్వబడింది, కానీ ఇది ఒక తప్పుడు అహంకారం, ఎందుకంటే ఆ అధికారం దేవుని సొంత విశాలమైన, సర్వవ్యాప్త అధికారం నుండి మీకు అప్పగించబడిన ఒక చిన్న భాగం మాత్రమే — మీ సొంత జీవితంలోని పనుల్లో గణనీయమైన భాగంపై, మరియు మరెన్నో ఇతర విషయాలపై. ఈ అధికారాన్ని దేవుని ప్రతి ప్రజ ప్రతిచోటా ఉపయోగిస్తుంది; దీన్ని దేవుని ప్రతి రాజ్యంలో ఉపయోగిస్తారు; మరియు దీన్ని ఎల్లప్పుడూ దేవుని సొంత విశ్వంలోనే, మానవ జీవితపు సామరస్యపు డిమాండ్లలోనే ఉపయోగిస్తారు. పూర్తి అర్థంలో స్వేచ్ఛ — మూలమైన, స్వయంభువమైన, ఏ ఉన్నత అధికారానికీ జవాబుదారీ కాని, ఏ ప్రకృతి నియమానికీ కట్టుబడని జీవి యొక్క స్వేచ్ఛ — ఎంత శక్తివంతమైన ప్రజకైనా, తన తుది లెక్కింపు చివరి క్షణం వరకూ లభించదు. మరియు ఈ అవగాహనకు

చేరుకున్న తర్వాత, తమ కర్మ స్వేచ్ఛలోని తమ వాటాలో ఎంపిక చేసుకునే మానవుల పరిధి, మరియు ఆ పరిధిలో తమ ప్రవర్తనా దిశను ఎంచుకునే వారి శక్తి, చిన్న విషయం కాదు. సరిగ్గా వాడితే ఇది గొప్ప లాభాన్ని తేగలదు; తప్పుగా వాడితే అంతే గొప్ప నష్టాన్ని కూడా చేయగలదు, ఇది ఒక వ్యక్తి యొక్క ఇచ్ఛాశక్తి దుర్వినియోగం నుండి మొత్తం జాతి జీవితం మరియు చరిత్రలోకి లోతుగా వ్యాపిస్తుంది.

హక్ (హక్కు) యొక్క ప్రాథమిక భావన

ఇక్కడ నుండే 'హక్' (హక్కు) ప్రశ్న మొదటిసారి తలెత్తుతుంది — మరియు ఇక్కడే మనకు హక్కు యొక్క మొట్టమొదటి, అత్యంత ప్రాథమిక భావన లభిస్తుంది: ఈ విశ్వంలో ఉన్నదంతా, మరియు దాని శ్రమ ఫలాలన్నీ, చివరికి మరెవరికో కాక దాని నిజమైన యజమానికి, దేవునికి చెందుతాయి, మరియు ఆయనకు మాత్రమే. ఏ వ్యక్తికైనా, చిన్న సమూహానికైనా లేదా జాతికైనా దాని ఏదైనా భాగంపై ఇవ్వబడే ఏ అపరాధిత యాజమాన్య హక్కు అయినా, వాస్తవానికి అది దేవుడు అప్పగించిన హక్కు — ఎప్పుడూ స్వతంత్రంగా, పూర్తిగా తన బలంతో సాధించిన హక్కు కాదు. అలాంటి హక్కును ఉపయోగించే ప్రతి వ్యక్తి, ఆ దేశం, ఆ ప్రపంచం మరియు మొత్తం విశ్వం యొక్క నిజమైన యజమాని ముందు ఒక న్యాసకర్తగా దాన్ని ఉపయోగిస్తున్నాడు. మానవ అధికారంలోని ఉపయోగించిన మరియు ఉపయోగించని భాగాల మధ్య సమతుల్యత కోసం డిమాండ్ వాస్తవానికి మన సొంత జీవితపు సామరస్యపు డిమాండే: ఈ డిమాండ్ ఏమిటంటే మానవ జీవితంలో, ఉపయోగించిన మరియు ఉపయోగించని రెండు అధికారాలూ ఒకే న్యాయమూర్తి, ఒకే పాలకుని చేతిలో రెండు రంగాలపైనా ఉండాలి — ఎందుకంటే ఈ రెండు వేర్వేరు, వేర్వేరు మూలాలు కలిగిన అధికారాల పరస్పర విరుద్ధమైన లాగుడు నుండే ఆ అవినీతి పుడుతుంది, అది మొదట ఒక వ్యక్తి యొక్క చెడిపోయిన జీవితంలో

కనిపిస్తుంది, తర్వాత విస్తరించి మొత్తం జాతులను చుట్టుముట్టే అవినీతిగా మారుతుంది, మరియు చివరికి ప్రపంచ చరిత్రను నింపే భారీ అవినీతి మరియు అస్తవ్యస్తతగా ముందుకు వస్తుంది.

"ఇస్లాం" మరియు "ముస్లిం" అర్థాలు

'ద బుక్' (ఆ గ్రంథం) మరియు 'దైవప్రవక్త' మానవుల ముందు ఈ సత్యాన్ని ఉంచుతారు, మరియు దానితో పాటు ఒక పిలుపును కూడా: ఈ సత్యాన్ని ఎలాంటి ఒత్తిడి లేకుండా, సంతోషంగా, స్వేచ్ఛగా అంగీకరించిన ప్రతి వ్యక్తికి, అలా చేయడం ద్వారా, తన జీవితంలోని ఈ రంగంలో తన సొంత అధికారాన్ని తన నిజమైన దేవునికి అప్పగించే ఎంపిక ఇచ్చే స్వేచ్ఛా చిత్తాన్ని మానవ జాతికి ఇస్తుంది, మరియు ఈ అప్పగింత ద్వారానే, ఏదైనా ఒత్తిడికి బదులుగా తన స్వేచ్ఛా ఇచ్ఛతో, దేవుని యాజమాన్యాన్ని అంగీకరిస్తాడు — ఈ అప్పగింతనే, ఈ శరణాగతినే, 'సరెండర్' అంటారు, మరియు ఈ శరణాగతినే 'ఇస్లాం' అంటారు. మరియు ఆ శరణాగతిని ఆచరణాత్మక రూపంలో నిర్వహించడమే ఒక వ్యక్తిని 'ముస్లిం'గా చేస్తుంది, అంటే దేవుని యాజమాన్యాన్ని గుర్తించి, తన స్వేచ్ఛా ఇచ్ఛ మరియు తన వ్యవహారాలపై తన అధికారం చివరికి దేవునికి చెందినదని అంగీకరించి, ఈ విధంగా తన జీవితపు వ్యవస్థను దేవుని ఆదేశాలకు అనుగుణంగా చేసుకోవడాన్ని తనపై తానే విధించుకున్న వ్యక్తి.

ముస్లిం సమాజం యొక్క వాస్తవికత

ఇలాంటి వ్యక్తులు, అందరూ కలిసి, ఈ సత్యాన్ని అంగీకరించి, ఈ అంగీకారంపై ఆచరిస్తూ కలిసి చేరి, జతకూడినప్పుడు, ఒక 'ముస్లిం సమాజం' అస్తిత్వంలోకి వస్తుంది — ఒక వ్యవస్థీకృత సమాజం. ఈ సమాజం ఒక ప్రాథమిక విషయంలో ప్రపంచపు సాధారణ సమాజాల నుండి భిన్నంగా ఉంటుంది: ఇది కేవలం జన్మ లేదా ఉమ్మడి పరిస్థితుల యాదృచ్ఛిక ఫలితం కాదు, బదులుగా దీనిలో చేరే సభ్యుల మధ్య చైతన్యవంతంగా ఏర్పడిన

ఒక ఒప్పందం ద్వారా ఉద్దేశపూర్వకంగా అస్తిత్వంలోకి వస్తుంది. ఈ ఒప్పందపు ప్రక్రియ ద్వారా, ఈ సంస్థ యొక్క సభ్యులు ఒక చైతన్యవంతమైన, ఉద్దేశపూర్వకమైన చర్యలో దేవుడే తమ నిజమైన పాలకుడని, ఆయన మార్గదర్శకత్వమే తమ మార్గదర్శకమని, తన జీవితం కోసం ఆయన అవతరింపజేసిన చట్టమే తమ జీవితపు రాజ్యాంగమని, మరియు ఇప్పుడు వారు ఈ చట్టం కిందే, దీని ప్రజలుగా పాలించబడతారని అంగీకరిస్తారు; ఆయన నిషేధించినదాన్ని నిషేధంగా భావిస్తామని, ఆయన సరైనదిగా, సముచితంగా ప్రకటించినదాన్ని అంగీకరిస్తామని, మరియు తమ అభిప్రాయం లేదా నిర్ణయాన్ని ఆయన ఆజ్ఞకు లోబరుస్తామని, దీనికి విరుద్ధంగా కాదని కూడా వాగ్దానం చేస్తారు.

ఈ స్పష్టమైన, ప్రకటిత అంగీకారమే 'ఇస్లామీ సమాజం' అని పిలువబడే సమాజాన్ని రూపొందించే ప్రాథమిక సూత్రం — గ్రంథం మరియు దైవప్రవక్త దీనికి జీవితం కోసం ఒక నియంత్రణ చట్రాన్ని ఇచ్చారు, దీన్ని 'షరీయత్' (ఇస్లామీ చట్టం) అంటారు, మరియు ఈ గ్రంథం, ఈ దైవప్రవక్త నుండి ఉద్భవించిన ఈ అంగీకారం ఆధారంగానే ఆ సమాజంపై తన జీవితంలోని ప్రతి విషయంలో ఈ షరీయత్‌ను ఆచరణాత్మకంగా అమలు చేసే బాధ్యత కట్టుబడుతుంది. దీని నుండి ఇది అర్థం చేసుకోవడం కష్టం కాకూడదు: ఏదైనా ఒక విషయం గురించి అది షరీయత్ దృష్టిలో అయిష్టమైనది, అరుచికరమైనది లేదా అంగీకరించనిదని నిర్ధారించడానికి, శాసనకర్త వైపు నుండి ఏదైనా స్పష్టమైన ప్రకటన ఎన్నడూ అవసరం లేదు — ఏదైనా ఒక విషయం ప్రవర్తనలోని ఏ వర్గంలోకి వస్తుందో తెలుసుకోవడం, ఏ సాధారణ అవగాహన కలిగిన వ్యక్తికైనా సులభంగా అర్థమవుతుంది. కొన్ని రకాల అరుచికర ప్రవర్తన నిషేధానికి చాలా దగ్గరగా ఉంటుంది, మరియు కొన్ని రకాల అనుమతించదగినవి కేవలం అవాంఛనీయమైనవిగా ఉండటానికి దగ్గరగా ఉంటాయి, మరియు వీటి మధ్య దగ్గరితనానికి డిగ్రీలు ఉన్నాయి. కొన్నింటిని పూర్తిగా నిషేధించారు, మరికొన్నింటిని కేవలం నిరుత్సాహపరిచారు, మరియు ఇదే ప్రజలను

నియంత్రించే ఉద్దేశ్యంతో షరీయత్ రూపొందించిన క్రమవ్యవస్థ, తద్వారా మంచి సమాజంలోని అర్హులైన అంశాలే స్వయంగా అవాంఛనీయతను నిరోధించడంలో ముందుండాలి.

షరీయత్ యొక్క సర్వవ్యాప్తి

మంచి మరియు అంగీకరించని వాటిగా గుర్తించబడిన ఆదేశాలు ఈ సమాజంలోని ప్రతి సభ్యుడి వ్యక్తిగత మరియు సామూహిక జీవితంలోని ప్రతి మూలకు చేరుకుంటాయి — ఒక వ్యక్తి యొక్క వ్యక్తిగత ఆరాధనలు, వ్యక్తిగత ప్రవర్తన మరియు అలవాట్లు, తినడం-తాగడం మరియు దుస్తులు, కూర్చోవడం-లేవడం మరియు సామాజిక మర్యాదలు, వైవాహిక జీవితం, కుటుంబ జీవితం, రోజువారీ వ్యవహారాల నిర్వహణ, ఆర్థిక లావాదేవీలు, పరస్పర సామాజిక సంబంధాలు, రాజ్య పరిపాలన వ్యవహారాలు, పౌరసత్వం యొక్క అవసరాలు మరియు హక్కులు, న్యాయమైన రాజకీయ వ్యవస్థ స్థాపన, శాంతి మరియు యుద్ధంలో ఇతర జాతులతో వ్యవహరించే విధానం వరకు — మరియు ఈ షరీయత్ తాకని జీవితపు కొమ్మ ఏదీ లేనేలేదు. మానవ జీవితం యొక్క సంపూర్ణ వ్యవస్థ కోసం ఒక క్రమబద్ధమైన పథకపు పూర్తి రూపురేఖలను తయారు చేసే పని దీనికి అప్పగించబడింది — ఈ ప్రత్యేక నాగరికత యొక్క పరిమితులను మరియు లక్షణాలను ప్రతి సూత్రంలో, పద్ధతిలో మరియు ప్రవర్తనలో ఇతరుల నుండి పూర్తిగా వేరు చేసే పథకం, మరియు నిర్దేశించిన సూటి, స్వచ్ఛమైన మార్గంపై మంచి-చెడులను ఒకదాని నుండి ఒకటి వేరు చేసే విధానాన్ని చూపే పథకం; మన ప్రవర్తనకు దాని పరిమితుల్లో ఏ స్వేచ్ఛ లభిస్తుంది, మరియు ఏ పరిమితుల్లో మన సొంత ప్రవర్తనా స్వేచ్ఛను క్రమశిక్షణలో ఉంచడం అవసరమో, మరియు ఏ చైతన్యవంతమైన, ఉద్దేశపూర్వకమైన మన స్వేచ్ఛా ఇచ్ఛ ప్రయోగంతో దీన్ని పూర్తి చేయాలో.

షరీయత్ వ్యవస్థ విభజించరానిది కావడం

షరీయత్ ప్రతిపాదించే ఈ మొత్తం జీవన పథకం, వాస్తవానికి ఒకే సమీకృత సంపూర్ణత, దీనిలో ఒకే విస్తృత స్వభావం ప్రవహిస్తుంది; మీకు అనుకూలమైన భాగాలను మాత్రమే ఎంచుకుని మిగతావి వదిలివేయడం సాధ్యం కాదు, ఎందుకంటే ఇది వేర్వేరు, స్వతంత్రంగా నిలబడిన అంశాల కుప్ప కాదు. బదులుగా, ఇది ఒక జీవి వలె, తనదైన ఒక అంతర్గత, జైవిక ఐక్యత కలిగి ఉంటుంది, మరియు ఆ జీవి యొక్క వ్యక్తిగత అవయవాలు మొత్తం నుండి విడిగా స్వతంత్ర అస్తిత్వానికి సమర్థమైనవిగా భావించలేము, అలాగే ఆ నాగరికత యొక్క ఏ ఒక్క అంశం కూడా ఒంటరిగా, వేరుగా మార్పుకు లేదా సవరణకు సమర్థమైనది కాదు, ఆ నాగరికత యొక్క సంపూర్ణ వాస్తవికత మారిపోకుండా, మరియు ప్రతి స్థాయిలో దాని గుర్తింపు మరేదో వేరే దానిలోకి రూపాంతరం చెందకుండా.

అంతేకాక, ఈ ఆదేశాలు, సూత్రాలు మరియు పరిమితుల వివరాలను అధ్యయనం చేసే నిష్పక్షపాతమైన వ్యక్తికి ఒక సముచితమైన నిర్ణయానికి చేరుకుంటే, షరీయత్ కారణం లేకుండా ఏ ఆదేశాన్నీ జారీ చేయలేదని, కారణం లేకుండా ఏ నిషేధాన్నీ విధించలేదని అర్థమవుతుంది; షరీయత్ ఎక్కడ ఏదైనా చర్యను నిరోధించినా, ఆ ప్రత్యేక విషయంలో మానవుని బుద్ధి మరియు ఇచ్ఛాశక్తి సాధారణంగా 'ఫిత్నా' లేదా 'ప్రలోభం' అని పిలవబడే దాని నుండి తప్పిపోయే అవకాశం ఉన్నందునే అలా చేసింది. ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో షరీయత్ ఒక స్పష్టమైన, ఉద్దేశపూర్వకమైన ఆదేశం లేదా ఒక స్పష్టమైన, సూత్రబద్ధమైన నిషేధాన్ని — మార్గదర్శక చిహ్నంలా — ఉంచుతుంది, తద్వారా ప్రజలు తప్పిపోకుండా ఉండాలి, సరైన మార్గం ఎటువైపో స్పష్టం కావాలి. ఈ మార్గదర్శక చిహ్నాలు మన ముందడుగును ఆపడానికి అడ్డంకులు కావు — బదులుగా, ఇవి మన మార్గాన్ని సూటిగా ఉంచడానికి మరియు మన జీవన ప్రయాణాన్ని సురక్షితంగా దానిపై నడిపించడానికి, ఇరువైపులా తప్పిపోకుండా కాపాడటానికి ఉద్దేశించబడ్డాయి.

ఈ స్వతంత్ర చట్టాలే ఈ పథకపు అత్యంత ప్రామాణికమైన భాగం — ఈ పథకం గురించి ఈనాటి వరకూ ప్రపంచపు విమర్శకులు ఎలాంటి లోతైన, జాగ్రత్తైన అధ్యయనం చేయకుండా కేవలం పైపైన అభ్యంతరాలు లేవనెత్తారు; మరియు నేటి అభ్యంతరకర్తలు నిజంగా దీని సూత్రాలను నిజమైన కుతూహలంతో లోతుగా అన్వేషించి అధ్యయనం చేసినప్పుడే, తలాక్ మరియు వారసత్వం వంటి చట్టాలు రోజువారీ జీవితపు ఆచరణాత్మక అవసరాలను ఎలా ప్రతిబింబిస్తాయో వారు అర్థం చేసుకోగలుగుతారు.

షరీయత్ యొక్క చట్టపరమైన భాగం

ఈ చర్చలో ఇది స్పష్టం చేయడం అవసరం: ఆధునిక పరిభాషలో మనం 'షరీయత్' అని పిలిచే చట్టపు భాగం, మొత్తం జీవితం కోసం ఒక సంపూర్ణమైన, విస్తృత పథకంలో ఒక భాగం — ఒక అంశం — మాత్రమే; ప్రతి భాగం, అమలు చేయబడినా లేదా చేయకున్నా, దానికి చట్టపరమైన బలం ఇచ్చినా లేదా ఇవ్వకున్నా, వేరుగా అర్థం చేసుకోగలిగే విషయం కాదు. ఇస్లామీ చట్టపు ఈ ప్రత్యేక భాగం ఎక్కడైనా వాస్తవంగా అమలు చేయబడిందా లేదా అనేది కేవలం చరిత్ర యొక్క జాగ్రత్తైన సూచనతోనే సరిగ్గా నిర్ణయించగలిగే విషయం, మరియు ఈ విధంగా చేరుకున్న నిర్ణయమే — ఇస్లాం యొక్క నిజమైన ఉద్దేశ్యం మరియు దాని సంపూర్ణ జీవన పథకం ఎప్పుడు నిజంగా దాని సొంత మూల స్వభావానికి అనుగుణంగా ఆచరణాత్మక రూపం పొందిందో — మనకు ఈ విషయపు వాస్తవాన్ని తెలియజేయగలదు. ఇస్లామీ చట్టపు సామూహిక అమలుకు సంబంధించినంత వరకు, దీన్ని రాజ్య రాజకీయ అధికారం ద్వారానే సముచితంగా చేయగలం, ఎందుకంటే రాజ్య రాజకీయ అధికారమే అమలు మరియు పరిపాలన విషయాలలో షరీయత్ యొక్క స్వభావాన్ని సముచితంగా ప్రతిబింబించగలదు. అందుకే మేము ఇక్కడ షరీయత్ యొక్క ఈ ప్రత్యేక భాగాన్ని మాత్రమే, రాజ్య రాజకీయ అధికారం ద్వారా అమలు

చేయవలసినదాన్ని, 'ఇస్లాం చట్టం' అని పిలుస్తాము — అంటే దాని అమలుకు రాజకీయ అధికారపు మాధ్యమం అవసరమయ్యే భాగం, మరియు దాని సొంత సూత్రాలు, స్వభావానికి అనుగుణంగా తీసుకురావలసిన భాగం.

ఇస్లామీ చట్టం యొక్క ముఖ్యమైన శాఖలు

ఈ రాజకీయ అధికారపు ఏర్పాటుకు, మొదటి అవసరం రాజ్యాంగ చట్టం, మరియు షరీయత్ ఈ విషయంలో అవసరమైన అన్ని ప్రాథమిక సూత్రాలను నిర్ణయించింది. రాజ్యపు ప్రాథమిక తత్వశాస్త్రం ఏమిటి? రాజ్యం ఏ ఉద్దేశ్యంతో అస్తిత్వంలోకి వస్తుంది? దాని పౌరులు ఎవరు, మరియు వారి హక్కులు, కర్తవ్యాలు ఏమిటి? ఒక వ్యక్తి పౌరుడిగా ఏ ఆధారంపై ఏ హక్కులు పొందుతాడు, మరియు ఆ హక్కులను తీసివేయవచ్చా, ఏ ఆధారంపై? ఒక ఇస్లామీ రాజ్యం తనలో నివసించే ముస్లిమేతర పౌరులకు (జిమ్మీలకు) ఏ హక్కులు మరియు కర్తవ్యాలు ఇస్తుంది?

రాజ్యపు చట్టం మరియు దాని అధికారుల శక్తులు షరీయత్ నుండి తీసుకోబడ్డాయి; ప్రభుత్వం ఏదైనా ఇచ్చిన పరిపాలనా చట్రాన్ని రూపొందించడంలో ఎంత అధికారాన్ని ఉపయోగిస్తుంది, ఏ సూత్రాలతో అలా చేస్తుంది; ఎవరు ఎవరికి జవాబుదారీగా ఉంటారు; చట్టం చేసే శక్తి ఎవరి వద్ద ఉంటుంది, ఏ పరిమితుల్లో; న్యాయవ్యవస్థ యొక్క హక్కులు, కర్తవ్యాలు ఏమిటి, ఏ మేరకు? రాజ్యాంగ చట్టం ఈ ప్రాథమిక ప్రశ్నలన్నింటికీ మూల సమాధానాలను ఇస్తుంది. తర్వాత, ఈ సూత్రాలు మారుతున్న పరిస్థితులకు అనుగుణంగా అమలు కావడానికి, మరింత వివరణాత్మక రూపం తీసుకోవడానికి, రాజ్యాంగ చట్టం వాటి తదుపరి వివరణాత్మక నిర్ధారణను ప్రతి యుగంలో కాలపు డిమాండ్ల వెలుగులో కొత్తగా నిర్ణయించడానికి వదిలివేసింది — రాజ్యాంగ చట్టం స్వయంగా, అయితే, వీటి సొంత వివరణాత్మక నియమాలను ఇవ్వదు; అలాగే ఈ విషయాలకు ఎప్పటికీ, ప్రతి యుగానికీ మార్పు లేకుండా చెల్లుబాటయ్యే ఒక నిర్దిష్ట రూపం నిర్ణయించబడలేదు; అలాగే రాజ్యాంగ చట్టం రాజ్యానికి తన

ఇష్టానుసారంగా, ఎలాంటి చట్రం లేకుండా, వివరణాత్మక నియమాలు రూపొందించడానికి పూర్తి, అనియంత్రిత స్వేచ్ఛను ఇవ్వదు — బదులుగా, ఇది రాజ్యానికి, షరీయత్ స్వయంగా సూత్రాలుగా నిర్ణయించిన పరిమితుల లోపల తన వివరణాత్మక నియమాలు రూపొందించుకోవడానికి స్వేచ్ఛను ఇస్తుంది.

అంతేకాక, షరీయత్ చట్టపు మిగతా విషయాలను రెండు విస్తృత వర్గాలుగా విభజించింది: 'ప్రజా చట్టం' (పబ్లిక్ లా) అని పిలవబడేది, మరియు 'వ్యక్తిగత చట్టం' (ప్రైవేట్ లా) అని పిలవబడేది, మరియు ఈ రెండు శీర్షికల కిందే మానవ వ్యవహారాలు, న్యాయ స్థాపనకు సంబంధించిన అన్ని వేర్వేరు అధ్యాయాలు వస్తాయి. ఈ రెండు శీర్షికల లోపల షరీయత్ ఎక్కడో అత్యంత వివరణాత్మక నియమాలు, సూత్రాలు ఇచ్చింది, అయితే ఎక్కడో కేవలం విస్తృత మార్గదర్శక సూత్రాలను మాత్రమే అందించింది, ఏ యుగం అయినా, ఏ సమాజం అయినా ఇచ్చిన పరిస్థితిని ఎదుర్కొన్నప్పుడు సాధారణ సూత్రాన్ని ఆ ప్రత్యేక కాలం, స్థలానికి అత్యంత సముచితమైన విధానంలో, న్యాయపు డిమాండ్లకు అనుగుణంగా అమలు చేయడాన్ని దానిపైనే వదిలివేస్తూ.

ఏదైనా ఒక విషయాన్ని పూర్తి చేయడానికి షరీయత్ యొక్క సొంత స్పష్టమైన చట్టపరమైన డిమాండ్ లేని చోట, ఆ విషయపు నియంత్రణను పూర్తిగా ఏదైనా ప్రత్యేక దేశపు సొంత సమాజానికి సముచితంగా అనిపించే నియమాలతో నింపడానికి వదిలివేసిందని కూడా మనం చెప్పవచ్చు — ఆ నియమాలు ఎల్లప్పుడూ ఇస్లాం యొక్క బోధనలు, సూత్రాల సమగ్ర సమూహానికి అనుగుణంగా ఉంచబడాలనే షరతుతో.

ఈ శీర్షిక కింద వివాహం మరియు తలాక్, క్రయ-విక్రయాలు, లీజు, సంరక్షకత్వం, సాక్ష్యం, అంగీకారం, మరియు ఇలాంటి ఇతర శీర్షికలు వస్తాయి; మరియు ఈ పుస్తకాల విషయాన్ని తెలుగులోకి మార్చినట్లయితే, ఇది స్వయంగా సాధించదగిన ఒక గొప్ప విజయం అవుతుంది. దీన్ని చేయడానికి చాలా శ్రమతో కూడిన ప్రయత్నం

అవసరం, కానీ అయినప్పటికీ ఇది అవసరం, ఈ రంగానికి అత్యంత సముచితమైన పండితులు ఈ పనిని చేపట్టి పూర్తి చేయాలి.

ఇస్లామీ చట్టం యొక్క స్థిరత్వం మరియు దాని ప్రగతిశీలత

ఈ సంక్షిప్త చర్చను ముగిస్తూ, ఇది స్పష్టం చేయాలి: మానవ ఆలోచన ఈనాటికీ చట్టపు శాఖలు ఎన్ని ఉన్నాయో పూర్తిగా నిర్ణయించలేకపోయింది, మరియు ఏ ఒక్క శాఖ కూడా, ఏ ఒక్క రూపంలో లేదా ఆకారంలో, మానవత్వం యొక్క వ్యవహారాలను మన సొంత షరీయత్ మార్గదర్శకత్వం చేయగలిగిన విధంగా ఎన్నడూ విజయవంతంగా మార్గదర్శకత్వం చేయలేకపోయింది. మనం విషయాలను మరింత జాగ్రత్తగా పరిశీలించి, దీని నిష్పక్షపాత, విస్తృత సమీక్ష చేస్తే, ఇస్లామీ చట్టంలో ఒక భాగం పూర్తిగా నిర్ణీతమైనది, మార్చలేనిదని, మరియు మరొక భాగం ప్రతి యుగం, ప్రతి మారుతున్న పరిస్థితి యొక్క పెరుగుతున్న అవసరాలతో అడుగు కలపడానికి, ఏ విధంగా అయితే ఆ ఉద్దేశ్యం ఉత్తమంగా నెరవేరుతుందో ఆ విధంగా అభివృద్ధి చెంది, పెరగడానికి సమర్థమైనదని కనుగొంటాము.

మన ఈ చట్టానికి తప్పనిసరిగా నాలుగు అంశాలు ఉన్నాయి:

(1) ఖురాన్‌లో స్థాపించబడిన నిర్ణీత, స్పష్టమైన ఆదేశాలు, లేదా ప్రామాణికమైన హదీసు ద్వారా స్థాపించబడిన ఆదేశాలు — సూదు, వడ్డీ మరియు దొంగతనం నిషేధం, వారసత్వంలో వారసుని నిర్ణీత వాటా నిర్ధారణ, మరియు ఇలాంటి ఇతర విషయాలు.

(2) ఖురాన్ మరియు ప్రామాణిక హదీసులో స్థాపించబడిన నియమాల వెనుక ఉన్న సూత్రాలు — ఉదాహరణకు, ఇరుపక్షాల పరస్పర అంగీకారం లేకుండా అనుచితమైన, దోపిడీ లాభ-బదిలీ కలిగిన ఏ రకమైన ఆస్తి లేదా లావాదేవీ అయినా చెల్లదనే నియమం.

(3) సమాజ సమ్మతి (ఇజ్మా) — అది పండితుల సాధారణ సమూహానిదైనా లేదా వారిలో మెజారిటీదైనా, ఆమోదించబడిన నిర్ణయంగా — ఆ దేశపు ముస్లింలలో సాధారణంగా ఆమోదం పొందిన ఏదైనా అంచనా, సారూప్యత (ఖియాస్), స్వతంత్ర చట్టపరమైన వివేచన (ఇజ్తిహాద్), లేదా న్యాయపరమైన ప్రాధాన్యత (ఇస్తిహ్సాన్).

(4) అలాంటి ఏదైనా సమ్మతి యొక్క అన్వయం, ఆ దేశపు అర్హులైన అధికారులు ఇచ్చిన సమస్యను పరిష్కరిస్తూ సమ్మతి-ఆధారిత లేదా మెజారిటీ నిర్ణయం తీసుకున్న చోట.

ఈ నాలుగింటిలో మొదటి రెండు వర్గాలు — నిర్ణీత ఆదేశాలు — నిపుణులైన పండితుల ఒక సంస్థ ద్వారా సేకరించబడి ఒకే 'నిర్ణయాల సంహిత'లో వ్యవస్థీకరించబడాలని నా ప్రతిపాదన. తర్వాత, ఏవైనా కొత్త సమ్మతి-ఆధారిత లేదా మెజారిటీ నిర్ణయాలు అస్తిత్వంలోకి వస్తే, వాటిని అవసరమైన మేరకు, సవరణలుగా మన ఈ పుస్తకంలో చేర్చాలి. ఇలాంటి సంహితలో మొదటి రెండు వర్గాల నిర్ణయాలు దాని వాస్తవమైన, మార్చలేని పునాదిగా ఉంటే, మిగతా ఫిఖ్ పుస్తకాలు ఈ సంహితకు సంబంధించి దాని ప్రామాణిక వ్యాఖ్యానంగా (కామెంటరీ) పనిచేయగలవు. దీనితో న్యాయస్థానాలకు ఇస్లామీ చట్టపు వ్యాఖ్యానం మరియు సమీక్ష చేయడం కూడా చాలా సులభమవుతుంది, మరియు ఈ చట్టపు విద్యను అందించడం కూడా సులభమవుతుంది.

ఎతరాజాత్ ఔర్ జవాబాత్ (అభ్యంతరాలు మరియు సమాధానాలు)

ఇప్పుడు నేను పాకిస్తాన్ పరిశీలిస్తున్న ఇస్లామీ చట్టపు చర్చలలో సాధారణంగా లేవనెత్తబడే అనేక అభ్యంతరాలను క్లుప్తంగా పరిష్కరిస్తాను. ఈ అభ్యంతరాలు చాలావరకూ పూర్తిగా అనుచితమైనవి. ఇవి ఈ విషయాలను స్పష్టం చేయడానికి బదులుగా అనవసరమైన శాబ్దిక సంక్లిష్టత ద్వారా వాటిని అస్పష్టం చేసే భాషలో ప్రదర్శించబడతాయనే కారణంతో కొంతమేర తలెత్తుతాయి; అయినప్పటికీ, నేను ప్రతి అభ్యంతరపు సారాంశాన్ని ఒక్కొక్కటిగా పరిష్కరిస్తాను.

తహ్మత్-ఎ-బోసీదగీ (పాతదనం నింద)

మొదటి అభ్యంతరం ఏమిటంటే, ఈ చట్టం, శతాబ్దాల నాటిదైనందున, ఆధునిక యుగం మరియు ఆధునిక రాజ్యం యొక్క అవసరాలను పూర్తిగా తీర్చలేదు.

ఈ అభ్యంతరాన్ని లేవనెత్తేవారు నాకు అనిపించేదేమిటంటే ఒక తప్పుడు అభిప్రాయం కలిగి ఉన్నారు: అంటే, ఇస్లామీ చట్టం యొక్క ప్రాథమిక ఆవిర్భావం మరియు దాని తొలి రచన, సంహితీకరణ గురించి వారికి పూర్తిగా తెలియదు — వారికి ఈ విషయాల గురించి బొత్తిగా తెలియదు. నిజం ఏమిటంటే, వారు ఈ వ్యాఖ్యానం చేయడానికి ముందు ఈ చట్టపు ప్రాథమిక నైతిక పునాదులు, సూత్రాలు పదమూడు శతాబ్దాల క్రితం ఉంచబడ్డాయని, మరియు దీని తర్వాతే ఈ చట్టం సమాజం తన ఆలోచనాయుత కర్తవ్యంగా క్రమంగా అభివృద్ధి చేయబడిందని ఎన్నడూ ఆలోచించి ఉండరు. మరియు సరిగ్గా ఈ ఆధారంపైనే వారు ఒక అభిప్రాయాన్ని ఏర్పరచుకున్నారు: ఏదైనా కొత్త రాజ్యం, ఇప్పుడు, ఈ చట్టాన్ని అవలంబిస్తే, ఈ జాతి యొక్క భవిష్యత్ విస్తృత అవసరాలు బహుశా దీనితో పూర్తిగా తీరకపోవచ్చు. లేకుంటే సముచితంగా తెలిసిన వ్యక్తులకు పదమూడు శతాబ్దాల క్రితం ఉంచిన ప్రాథమిక ఆదేశాలు, సూత్రాలు గడిచిన శతాబ్దాలలో మరియు ఈనాటికీ వ్యాఖ్యానం, సారూప్యత, స్వతంత్ర చట్టపరమైన వివేచన మరియు న్యాయవాదుల అందుబాటులో ఉన్న యుక్తిసంగత

విచక్షణ పరిధిలోకి వచ్చే విషయాలపై న్యాయపరమైన ప్రాధాన్యత ద్వారా రోజువారీ జీవితపు తలెత్తుతున్న అవసరాలను ఎలా తీరుస్తూ వచ్చాయో తెలుసుకోవాల్సిన అవసరం లేదు.

ఇదే యంత్రాంగం — ఈ చట్టం వ్యాఖ్యానం, సారూప్యత మరియు స్వతంత్ర చట్టపరమైన వివేచన ద్వారా అభివృద్ధి చెందే సామర్థ్యం, దేశాలు మరియు వరుస కాలాల్లో న్యాయవాదులకు అందుబాటులో ఉన్న విచక్షణ లోపల ఉండేది — ఇదే దాదాపు పదమూడు శతాబ్దాలలో సమృద్ధమైన, విస్తృతమైన న్యాయశాస్త్ర వారసత్వం సేకరించబడటానికి అనుమతించింది, ఇది అత్యంత విస్తృతమైనది, లోతైనది, ఖులఫా-ఎ-రాషిదీన్ కాలం నుండి అబూ యూసుఫ్ యుగం వరకూ చేరుకుంటుంది, మరియు ఇదే న్యాయశాస్త్ర సంప్రదాయం ఇస్లామీ చట్టాన్ని ప్రతి యుగంలో, ఈనాటి వరకూ, అభివృద్ధి చెందుతూ ఉండటానికి సమర్థంగా చేసింది. ఈనాడు మళ్ళీ, సరిగ్గా ఇదే విధంగా, భవిష్యత్తులో ఏ యుగంలో ఏ డిమాండ్ తలెత్తినా, ఆ యుగపు సొంత అవసరాలకు అనుగుణంగా కొత్తగా అమలు చేయడానికి అదే వ్యాఖ్యానం, సారూప్యత, స్వతంత్ర వివేచన మరియు న్యాయపరమైన ప్రాధాన్యత యంత్రాంగం అందుబాటులో ఉంది.

వాస్తవానికి పన్నెండు శతాబ్దాలలో ఏ యుగమూ, ఏ దేశమూ ఈ ఇస్లామీ చట్టాన్ని తన అవసరమైన డిమాండ్ల మార్గంలో అడ్డంకిగా ఎన్నడూ కనుగొనలేదు.

ఇస్లాం యొక్క తొలి పదమూడు శతాబ్దాలలో ముస్లింలు ఒకదాని తర్వాత ఒకటి ప్రభుత్వాలు స్థాపించారని, అన్నీ ఇస్లామీ చట్టపు ఈ సుసంగతమైన వ్యవస్థను ఎక్కువో తక్కువో అమలు చేస్తూ, ప్రతి యుగపు సొంత ప్రత్యేక అవసరాలను తీర్చడానికి అవసరమైన మేరకు దాన్ని క్రమంగా విస్తరించి అభివృద్ధి చేస్తూ ఉండటం చరిత్రలోని ఒక వాస్తవం.

పందొమ్మిదవ శతాబ్దం, అయితే, ఈ క్రమాన్ని విచ్ఛిన్నం చేసిన ఒక కీలక సందర్భంగా ఉంది: ఆ శతాబ్దపు పతనం ప్రారంభం నుండి ఇరవయ్యవ శతాబ్దపు ప్రారంభం వరకూ, చాలా ముస్లిం దేశాలలో ఇస్లామీ చట్టాన్ని, మొత్తంగా, ఆచరణాత్మకంగా అమలు చేయడం నిలిపివేయబడింది — మరియు నేటి పరిస్థితి, ఇంతకుముందు కంటే ఎక్కువగా, చాలామంది ఈ పాత, ఇంత కాలం నిర్లక్ష్యానికి గురైన నిధి ఇప్పుడు పాతబడిపోయిందని భావించే విధంగా కనిపిస్తుంది. దీన్ని మన నేటి యుగపు రాజకీయ, పరిపాలనాపరమైన వాస్తవికతలో తలెత్తే విషయాలపై అమలు చేయడానికి, పూర్వ శతాబ్దాల న్యాయశాస్త్ర పాండిత్యం కంటే చాలా ఎక్కువ శ్రమ, ప్రయత్నం అవసరమవుతుందని భావిస్తారు, ఎందుకంటే వారి ముందు ఇస్లామీ చట్టం యొక్క సజీవమైన, కొనసాగుతున్న ఆచరణ వారి కార్యనిర్వహణ మార్గదర్శకంగా ఉండేది గనుక వారు తులనాత్మకంగా సులభంగా విషయాలను అభివృద్ధి చేయగలిగేవారు. ఇప్పుడు వారికి ఇస్లామీ చట్టపు నిజమైన పాండిత్యం కలిగిన వ్యక్తుల నుండి వచ్చే, శతాబ్దాల సంప్రదాయం ద్వారా దీన్ని తిరిగి కనుగొనగలిగే, ఇస్లామీ చట్టం ప్రతి గత యుగంలో ఎలా అభివృద్ధి చెంది అమలయ్యిందో గుర్తించగలిగే వ్యక్తులు అవసరం, మరియు తర్వాత దాన్ని ప్రస్తుత యుగపు అవసరాలకు కూడా అదే విధంగా అమలు చేయగల స్థితిలో ఉండాలి, గతంలో అనేక యుగాలలో ఇది ఎంత విస్తృతంగా, సంపూర్ణంగా అమలై అభివృద్ధి చెందిందో, దీని చరిత్ర, రికార్డు మనం ఈనాటికీ చూడగలమో సరిగ్గా అలాగే — మరియు ఇది ఈనాడు కూడా సాధ్యమేనని అనుమానించడానికి ఎలాంటి సముచితమైన కారణం లేదు.

ఇల్జామ్-ఎ-వహ్శత్ (అనాగరికత నింద)

రెండవ అభ్యంతరం, తరచుగా పెద్ద సభల ముందు అత్యంత భావోద్వేగపూరిత, ఉద్రేకపూరిత భాషలో లేవనెత్తబడుతుంది, ఇది ఇస్లామీ చట్టంలో శతాబ్దాల నాటి చీకటి, ఆదిమ ఊహల విషయాలు చాలా ఉన్నాయని,

వీటిని ఈ యుగపు నాగరిక లేదా నైతికంగా అభివృద్ధి చెందిన ఏ సమాజమూ సహించదగినవిగా భావించదని — ఉదాహరణకు, దొంగతనానికి చెయ్యి నరకడం, లేదా కొన్ని నేరాలకు రాళ్లతో కొట్టి చంపడం వంటివి.

ఈ అభ్యంతరాన్ని లేవనెత్తేవారు, మానవ నాగరికత భావన ఇప్పుడే ఈ యుగంలోనే రూపొందించబడినట్లు, ఇంతకుముందు ఏ పాత, ప్రాచీన నాగరికత యొక్క ఏ ఉదాహరణా నేటి కథిత నాగరిక జాతులు సాధించిన ఏ విజయంతోనూ పోల్చదగినది కాదన్నట్లు, మరియు ఇలాంటి శిక్షలు ఏ యుగంలోనైనా ఏ జాతి యొక్క సొంత ఆలోచనాయుత నైతిక ప్రమాణాల ఫలితంగా ఎన్నడూ తలెత్తలేదని, కేవలం ఏదో మనిషి యొక్క క్రూరమైన, అనాగరిక ఆవేశపు విస్ఫోటనం మాత్రమేనని మాట్లాడుతారు. ఇలా భావించే వ్యక్తి, నేటి నాగరిక జాతుల నేర న్యాయ వ్యవస్థలు వాస్తవానికి దీనికి బదులుగా ఏమి అవలంబించాలని ఎంచుకున్నాయో ఆలోచించే శ్రమను ఎన్నడూ తీసుకోడు, మరియు ఆ ప్రత్యామ్నాయాల నివారక ప్రభావం నేరుగా మరణంతో ముగిసే శిక్ష కంటే నిజంగా తక్కువ క్రూరమైనదా అని కూడా అడగడు. అత్యాచార నేరం ఏ వాతావరణంలో, ఏ పరిసరాలలో అత్యధికంగా జరుగుతుందో, నైతిక భ్రష్టత్వం యొక్క బీజాలు ఏ వాతావరణంలో సులభంగా వికసిస్తాయో కూడా ఆలోచించండి — ఇది బహిరంగ, ఉద్రేకపూరిత దుస్తులను, బహిరంగ ప్రదేశాలలో స్వేచ్ఛా కలయికను అనుమతించే సమాజంలోనేనా, ప్రతి నగరం, పట్టణంలో అశ్లీల చిత్రాలతో నిండిన బిల్‌బోర్డులు, హోర్డింగులతో నిండిన సమాజంలోనేనా, తరచుగా సిగ్గుపడేలా అవమానకరమైన రీతిలో, మరియు అశ్లీల పాటలు ఉన్న వివాదాస్పద చిత్రాలు ప్రదర్శించబడే చోటనేనా; మరియు స్వచ్ఛత, మర్యాద యొక్క ప్రతి అడ్డంకి నుండి విముక్తమైన ప్రేమ కథలు రేడియో సహా ప్రతిచోటా అన్ని సాధ్యమైన రూపాల్లో ప్రదర్శించబడే, మరియు అక్రమ లైంగిక సంబంధాలు ఉన్న నవలలతో నిండిన గ్రంథాలయాలలో బహిరంగంగా ప్రసారమయ్యే చోటనేనా? ఇలాంటి పరిస్థితులు, ఇలాంటి వాతావరణంలో, వ్యభిచారం మరియు వేధింపుల నేరాలకు ఈ శిక్షల కంటే తక్కువ

కఠినమైన శిక్ష ఇవ్వడం సముచితమా, లేక అత్యంత కఠినమైన సముచిత శిక్ష ఇవ్వడమా, ఈ నేరాలే ఇలాంటి సమాజంలో కొంతమేర ప్రజల సొంత నైతిక ప్రమాణాలతో ముడిపడిపోయాయని గమనిస్తే? ఈ శిక్షలు నిస్సందేహంగా అత్యంత కఠినమైన నివారకాలు — కానీ ఆధునిక నాగరిక జాతులు ఇలాంటి నివారకాలు నేటి నైతిక భ్రష్టత్వానికి సముచితమా అని నిజంగా ఎన్నడూ అడగలేదు. ఈ నివారకాలు, మరియు వాటికి జన్మనిచ్చిన అంతర్లీన నైతిక ప్రమాణాలు, నేడు అమలు చేయబడుతున్న చాలా తేలికైన నివారకాల కంటే వాస్తవానికి జరుగుతున్న నేరాలకు నిజంగా ఎక్కువ సముచితమా అని వారు ఎన్నడూ నిజంగా అడగలేదు.

ఈ శిక్షలు నిజంగా కఠినమైనవి, కానీ వాటి ఉద్దేశ్యం నైతిక మరియు సామాజిక వ్యవస్థ రెండింటికీ సేవ చేసే ఒక నివారకంగా ఉండటం. ఉదాహరణకు, వీటిలో కొన్ని శిక్షలు రాజకీయ అధికారం తన సొంత ఆర్థిక ప్రయోజనం కోసం దుర్వినియోగం చేయడానికి వ్యతిరేకంగా ఒక నివారకంగా పనిచేయడానికి ఉద్దేశించబడ్డాయి, దీని కింద అది తాను పాలించే ప్రజల ప్రయోజనాలకు వ్యతిరేకంగా పనిచేస్తుంది — దీన్ని వారిని అత్యాచార చర్యల నుండి కాపాడటానికి రూపొందించారు, నేరస్థుడు స్వయంగా తన అంతరాత్మలో పనిచేస్తున్న వ్యక్తి అయినా సరే, మరియు ఈ శిక్షలను న్యాయంగా, నిష్పక్షపాతంగా అమలు చేసే బాధ్యత మోసేవారు దీన్ని అమలు చేసే బాధ్యతాయుతులైనా సరే. మరియు నిజంగా ఏదైనా సముచితమైన, తెలివైన న్యాయ నిపుణుడు ఇలాంటి నివారకాలు న్యాయాన్ని కాపాడే పనిలో ఎలాంటి ఉద్దేశ్యాన్నీ నెరవేర్చవని భావించగలడా? ప్రపంచంలోని ప్రతి న్యాయ వ్యవస్థలో ప్రతి చట్టానికీ చివరికి ఇలాంటి నివారక పునాదే అవసరం కాదా — దేశపు చట్టాన్ని ఉల్లంఘించే ఎవరైనా ఆ ప్రత్యేక నేరాన్ని నిరోధించడానికి తగినంత శిక్షను ఎదుర్కొంటారని? నేడు ఈ దేశంలో ప్రబలుతున్న పరిస్థితుల కింద, ఏ పక్షం యొక్క నిజమైన, అంతర్లీన ప్రయోజనం నెరవేరుతుందో, ఆ పక్షం

తదనుగుణంగా కొన్ని నివారకాలను ఇచ్చిన సందర్భానికి నిజంగా, సముచితంగా సరిపోయే నివారకం కంటే ఎక్కువ లేదా తక్కువ సౌకర్యంగా అంగీకరించడాన్ని కనుగొంటుంది.

ఫిఖ్హీ ఇఖ్తిలాఫాత్ కా బహానా (ఫిఖ్ మతభేదాల సాకు)

మూడవ సాధారణ అభ్యంతరం ఏమిటంటే, ఇస్లాం, కాలక్రమేణా, అనేక వర్గాలు మరియు న్యాయశాస్త్ర పాఠశాలలుగా విభజించబడింది, మరియు ఇప్పుడు ఇస్లామీ చట్టం అమలు చేయాలంటే, ఏ వర్గపు నిర్ణయాలు ఆధిపత్యం చెలాయిస్తే అవి ఆ ప్రత్యేక వర్గపు సొంత న్యాయశాస్త్ర పాఠశాలకు అనుగుణంగా ఉంటాయి, నిజంగా మరియు విశ్వవ్యాప్తంగా ఇస్లామీయమైనవి కావు.

ఇది ఇస్లామీ చట్టపు వ్యతిరేకులకు ఏ ఇతర దానికంటే ఎక్కువగా, ముస్లింల మధ్యే ఇస్లామీ చట్టాన్ని ఎలా అర్థం చేసుకోవాలో అనే విషయంలో సందేహాలు, గందరగోళం వ్యాప్తి చేయడానికి సాకుగా వాడుకునేలా గొప్ప ఆశను ఇచ్చిన అభ్యంతరం, తద్వారా ముస్లింలు స్వయంగా దీనికి ఏ స్పష్టమైన, ఏకాభిప్రాయ సమాధానానికి ఎన్నడూ చేరుకోలేకపోతారు. అయితే, ఇది చెప్పాలి: నిజంగా ఇక్కడ ఎలాంటి వాస్తవ సంక్లిష్టతా లేదు, మరియు గత పన్నెండు శతాబ్దాలలో ఇది ఎవరినీ, ఎక్కడైనా, ఇస్లామీ చట్టాన్ని అమలు చేయడం, దానిపై ఆచరించడం నుండి ఎన్నడూ ఆపలేదు.

మొదట, ఇస్లామీ చట్టపు నిర్ణీత, స్పష్టమైన ఆదేశాలు మరియు దాని ప్రాథమిక సూత్రాలు, పరిమితులు, దేవుడు మరియు ఆయన దైవప్రవక్త ఉంచినవి, ప్రతి న్యాయశాస్త్ర పాఠశాలకు చెందిన అన్ని ముస్లింలలో, ఎలాంటి మినహాయింపు లేకుండా, పూర్తిగా మొదటి నుండి ఈనాటి వరకూ ఉమ్మడిగా ఉన్నాయని గుర్తుంచుకోవాలి. వీటిపై ఎన్నడూ ఒక్క మతభేదం కూడా లేదు, ఇప్పుడు లేదు, ముందు కూడా లేదు. కేవలం కొన్ని నియమాల వేర్వేరు వ్యాఖ్యానాలు, మరియు సారూప్యత, స్వతంత్ర చట్టపరమైన వివేచన ద్వారా చేరుకున్న వేర్వేరు

అన్వయాలు మాత్రమే న్యాయశాస్త్ర పాఠశాలల మధ్య మతభేదాలకు జన్మనిస్తాయి, మరియు ఇవి యుక్తిసంగత విచక్షణ పరిధిలోకి, వ్యాఖ్యానం మరియు చట్టపరమైన అన్వయపు పరిమితుల లోపలికే వస్తాయి.

అంతేకాక, ఉన్న వాస్తవ మతభేదాలు వాస్తవానికి ఇలాంటివి: ఏ యుగంలోనైనా ఏ పండితుడు ఇచ్చిన ఏ నిర్ణయమైనా, లేదా ఏ న్యాయవాది ఇచ్చిన ఏ వ్యాఖ్యానమైనా, లేదా తన స్వతంత్ర చట్టపరమైన వివేచనను ఆచరించే ఏ వ్యక్తిగత న్యాయవాది ఇచ్చిన ఏ చట్టపరమైన అభిప్రాయం లేదా న్యాయపరమైన ప్రాధాన్యత ప్రయోగమైనా, ఎన్నడూ తన సొంత అధికారంతో పూర్తిగా కొత్త చట్టాన్ని రూపొందించినట్లు భావించలేదు — బదులుగా, ఆ నిర్ణయం, స్వయంగా, ఎల్లప్పుడూ కేవలం ఒక పాండిత్య అభిప్రాయంగానే భావించబడింది. ఏదైనా చట్టం నిజంగా చట్టంగా మారేది దాని గురించి ఒక సాధారణ, లేదా కనీసం ఒక విస్తృత మెజారిటీ, సమ్మతి (లేదా ఇజ్మా) ఏర్పడినప్పుడే, దీన్ని సాధారణ ప్రజల సమూహం అంగీకరించి, తర్వాత అది ముందుకు సాగే ఆచరణాత్మక, పనిచేసే నియమంగా మారినప్పుడే. ఇదే ఖచ్చితమైన కారణం మన సొంత న్యాయవాదులు తమ పుస్తకాలలో, ఏదైనా ప్రత్యేక విషయాన్ని వివరిస్తున్నప్పుడు, సాధారణంగా ఇది ఇజ్మా (సమ్మతి), లేదా మెజారిటీ పాండిత్య సమ్మతి, లేదా విస్తృతంగా ఆమోదించబడిన, ఏకాభిప్రాయ చట్టపరమైన అభిప్రాయం (ఫత్వా)పై ఆధారపడి ఉందని నమోదు చేయడం — దీని అర్థం తీసుకున్న వైఖరి కేవలం ఒక వ్యక్తిగత, ఒంటరి అభిప్రాయం లేదా కేవలం ఒక వ్యక్తిగత చట్టపరమైన వివేచన ఆచరణ కాదని, బదులుగా, ఇది సమ్మతి నిజంగా చేరుకున్న విషయమని, అది ఏకాభిప్రాయమైనా లేదా స్పష్టమైన మెజారిటీ ద్వారానైనా, మరియు ఈ సమ్మతి, ప్రభావవంతంగా, నిర్ణీత చట్టంగా కట్టుబడింది.

ఈ సమ్మతి మరియు ఈ మెజారిటీ సమ్మతి స్వయంగా రెండు రకాలుగా ఉండవచ్చు. ఒక రకం ఏమిటంటే, సమ్మతి, తప్పనిసరిగా, మొదటి నుండే, విశ్వాసుల మొత్తం సమాజంలో — లేదా, విశ్వవ్యాప్త సందర్భంలో,

ఇస్లామీ ప్రపంచంలోని అధిక భాగం దీన్ని అంగీకరించినప్పటి నుండి — ఉంటుంది. రెండవ రకం ఏమిటంటే, ఇలాంటి సమ్మతి, లేదా ఒక దేశపు ముస్లిం జనాభాలోని మెజారిటీ సమ్మతి, తర్వాత ఏదో ఒక సమయంలో, ఇచ్చిన ప్రదేశం, కాలంలో అస్తిత్వంలోకి వస్తుంది — మరియు ఆ మెజారిటీ దాన్ని అంగీకరించడాన్ని ఆ మెజారిటీయే అంగీకరించినట్లుగా భావించబడుతుంది.

ఇప్పుడు అసలు ప్రశ్న ఏమిటంటే: మెజారిటీతో విభేదించే మైనారిటీ నుండి ఏ వైఖరిని ఆశించాలి? దీనికి సమాధానం: మన న్యాయశాస్త్రం ఇలాంటి చిన్న భిన్నాభిప్రాయం ఉన్న మైనారిటీని తమ సొంత వ్యక్తిగత విషయాలలో తమ పాఠశాల నియమాలను పాటిస్తూ కొనసాగించడానికి, ఈ హక్కును కోరడానికి అనుమతిస్తుంది — అయితే, దేశపు చట్టంగా ఏర్పడేది ఏదైనా అదే విస్తృతంగా అమలవుతుంది, మరియు ఆచరణలో ఆధిపత్యం చెలాయిస్తుంది. ఏదైనా ప్రత్యేక న్యాయశాస్త్ర పాఠశాలకు అంకితమైన అనుచరుడు కూడా, తన అభిప్రాయాన్ని పూర్తి వ్యక్తిగత విశ్వాసంతో కలిగి ఉన్నప్పటికీ, ముస్లిం చరిత్రలో ఎన్నడూ ఇస్లామీ చట్టాన్ని కేవలం నేడు ముస్లింలు ప్రతి చట్టపరమైన విషయంలో ఏకాభిప్రాయం లేనందున అమలు చేయలేమని చెప్పడానికి సిద్ధపడలేదు. కాబట్టి ముస్లింలు ఇస్లామీ చట్టపు కొన్ని అంశాలపై మతభేదాలు కలిగి ఉన్నారు కాబట్టి, ఇస్లాం లోపల చట్టపరమైన వ్యాఖ్యానంలో మతభేదాలున్న ఒకటి లేదా మరొక పాఠశాలను అనుసరించే ఏ లేదా అన్ని ముస్లింలపై 'కుఫ్ర్' నింద మోపడానికి తగినంత కారణమని చెప్పడం పూర్తిగా నిరాధారమైన వాదన అవుతుంది, ఎంతమంది మైనారిటీ అభిప్రాయం కలిగిన వ్యక్తులు దీన్ని ప్రకటించడానికి సిద్ధపడినా, ఏదైనా వ్యక్తి లేదా ముస్లింల సమూహం తమ తోటి ముస్లింలను సమాజం నుండి బహిష్కరించి ప్రకటించే ధోరణి ఎంత ఉన్నప్పటికీ.

ముస్లిమేతర మైనారిటీల సమస్య

చివరి సాధారణ అభ్యంతరం ఏమిటంటే: ఈ దేశం కేవలం ముస్లింలది మాత్రమే కాదు; ఇక్కడ ముస్లిమేతర మైనారిటీలు కూడా నివసిస్తున్నారు, మరియు వారు తమపై ముస్లింల మతపరమైన చట్టం రుద్దబడటాన్ని ఎలా అంగీకరిస్తారు?

ఈ అభ్యంతరాన్ని లేవనెత్తేవారు వాస్తవానికి ఈ ప్రశ్నను కేవలం పైపైన మాత్రమే చూశారు, దీన్ని పూర్తిగా, సంపూర్ణంగా దాని సహజ ముగింపుకు తీసుకువెళ్ళలేదు — దీని వేర్వేరు దారాలు సరిగ్గా విడదీయబడినప్పుడు, వారి గందరగోళమంతా స్వయంగా తొలగిపోతుందనేదే ఖచ్చితమైన కారణం.

స్పష్టమైన వాస్తవం ఇది: ఇక్కడ చర్చించబడుతున్న చట్టం ఏదో స్వచ్ఛమైన ప్రాదేశిక సంహిత అర్థంలో రాజ్య చట్టం కాదు; ఇది, బదులుగా, ఒక వ్యక్తిగత చట్టం — ఇది, ప్రతి వ్యక్తి యొక్క ఖచ్చితంగా వ్యక్తిగత విషయాలలో, ఆ ప్రత్యేక మతానికి చెందిన ప్రతి సమూహం తమ సొంత మతానికి అనుగుణమైన తమ వ్యక్తిగత చట్టం ద్వారా పాలించబడాలని డిమాండ్ చేస్తుంది, వేర్వేరు విశ్వాసాల ప్రజలున్న ఏదైనా రాజ్యంలో అన్ని సమూహాలపై సమానంగా అమలయ్యే ఏదైనా ఇతర నిర్దిష్ట నియమం ద్వారా కాదు. ఏ ఆధునిక రాజ్యం అస్తిత్వంలోకి రాకముందే చట్టాన్ని పరిపాలించేవారిపై ఇస్లాం ఈ సూత్రాన్ని ఒక బాధ్యతగా ఉంచింది, మరియు వాస్తవానికి రాజ్య చట్టం మరియు వ్యక్తిగత చట్టం మధ్య ఈ వ్యత్యాసాన్నే ప్రపంచానికి మొదట బోధించింది ఇస్లామే, మరియు ఈ సూత్రాన్నే బోధించింది: ఏదైనా ఇచ్చిన రాజ్యపు జనాభాలో వేర్వేరు విశ్వాసాల ప్రజల వ్యక్తిగత విషయాలు ప్రతి ఒక్కరికీ సముచితమైన వ్యక్తిగత చట్టం ప్రకారం పాలించబడాలి. కాబట్టి ఏ ముస్లిమేతర మైనారిటీకైనా ఈ విషయంలో ఆందోళన చెందాల్సిన అవసరం లేదు: మేము మా ఏదైనా పాత మతపరమైన చట్టాన్ని వారి తెలిపిన ఇష్టానికి విరుద్ధంగా, బలప్రయోగంతో, ఇస్లాం ఉంచిన ఈ సూత్రానికే ఉల్లంఘనగా వారిపై రుద్దాలని కోరుకోవడం లేదు — ఈ విషయంలో ఇస్లాం పూర్తిగా స్పష్టమైన, స్వచ్ఛమైన ఆదేశాలు ఇచ్చింది.

కాబట్టి ఇప్పుడు అసలు ప్రశ్న మిగిలేది ఇదొక్కటే: ఈ దేశపు చట్టం దాని సొంత చట్టం అవుతుందా?

నిష్పక్షపాతంగా చెప్పాలంటే, న్యాయపు డిమాండ్ ఈ ప్రశ్నకు ఇవ్వగలిగే ఏకైక నిజాయితీ సమాధానం ఇది: ఇది కేవలం దేశపు చట్టం మాత్రమే కావచ్చు, మరియు ఇది మెజారిటీ నిజాయితీగా విశ్వసించేదే కావాలి — ఈ విషయంలో అత్యంత దృఢమైన నమ్మకం కలిగిన, దీన్ని డిమాండ్ చేయడానికి ఒక నిర్దిష్ట హక్కు ఉన్న మెజారిటీ. కానీ అంతే మేరకు, ఈ మైనారిటీ దీన్ని అంగీకరిస్తుందా, లేదా అనేది ఈ దేశపు ప్రజల మెజారిటీ యొక్క విచక్షణ మరియు నిర్ణయం లోపలే ఉంది, వారు ఏ విధంగా ముందుకు సాగాలనుకుంటున్నారో.

చట్టపు వ్యక్తిగత భాగాలకు సంబంధించి, మేము మా వ్యక్తిగత-హోదా చట్టాన్ని వారి వ్యక్తిగత విషయాలపై రుద్దాలనే కోరిక మాకు లేదు. కానీ ఇప్పుడు మా వద్ద ఇలా చేయగల అధికారం ఉన్నప్పుడు, మా సొంత శ్రమతో, భారీ మూల్యంతో ఈ భూమిని సాధించినప్పుడు, మా సమాజం యొక్క మేలు కోసం మా చట్టాన్ని ఇక్కడ దేశపు సొంత చట్టంగా స్థాపించడం మా కర్తవ్యంగా భావిస్తున్నాం. కానీ మా అధికారాన్ని ప్రయోగించే విషయానికి వచ్చినప్పుడు, మేము నిజాయితీగా, పూర్తి అవగాహనతో, ఈ దేశపు చట్టాన్ని ఇస్లామీ చట్టంగా చేయాలనే ఉద్దేశ్యంతో ఉంటే, మా సొంతం కాని ఒక మైనారిటీ యొక్క ప్రతిస్పందన పట్ల తప్పుడు గౌరవం కారణంగా, వారిని కోపగించే భయంతో, మేము దీన్ని చేయకుండా ఉండటానికి ఏదైనా దృఢమైన, ధృడమైన పునాది ఉందా, మేము మా సొంత మతం మాకు దీన్ని డిమాండ్ చేస్తుందని నిజమైన, దృఢమైన నమ్మకం కలిగి ఉన్నప్పటికీ? వాస్తవిక, ఆచరణాత్మక ప్రపంచంలో ఏదైనా మైనారిటీకి నిజంగా మెజారిటీ తన సొంత హక్కుల ప్రయోగంపై వీటో హక్కు ఇవ్వాలా, కేవలం మెజారిటీ తన నిజంగా ఉన్న హక్కును ప్రయోగించడం ఆ మైనారిటీకి నచ్చదనే సాకుతో? భూమిపై అధికారం కలిగిన ఏదైనా జాతి తనలో నివసించే ఏదైనా మతపరమైన మైనారిటీని కోపగించకుండా ఉండటానికి, కేవలం ఈ కారణంతో, తను సరైనదని భావించే చట్టాన్ని అమలు చేసే తన హక్కును

వదులుకుంటుందా? మరియు లేకపోతే, ఈ విషయంలో ఒక ముస్లిం-మెజారిటీ దేశం మాత్రమే ఎందుకు ఏకైక మినహాయింపుగా ఉండాలి, కేవలం ఈ కారణంతోనే తన సొంత దేశంలో ఇస్లామీ చట్టాన్ని అమలు చేయడం నుండి వెనుకంజ వేయాలి?

పాకిస్తాన్‌లో ఇస్లామీ చట్టం అమలు ఎలా జరగవచ్చు

ఈ శ్రోతల ముందు నేను ఇంతకుముందు ఇదే విషయంపై ఒక ఉపన్యాసం ఇచ్చాను, అందులో ఇస్లామీ చట్టం యొక్క వాస్తవికత ఏమిటి, దాని ఉద్దేశ్యం మరియు ఆత్మ ఏమిటి, దాని ప్రాథమిక సూత్రాలు ఏమిటి, మనం ముస్లింలుగా ఉన్నందున అది మనతో ఎలా సంబంధం కలిగి ఉంటుంది, మరియు మనం మన దేశంలో దీన్ని ఎందుకు అమలు చేయాలనుకుంటున్నామో వివరించాను, మరియు దీని గురించి ప్రజలు సాధారణంగా లేవనెత్తే సందేహాలు, సంకోచాల గురించి కూడా సాధారణంగా మాట్లాడాను. నేటి నా ఉపన్యాసం ఆ మొదటి ఉపన్యాసానికి కేవలం ఒక క్లుప్తమైన పరిచయాత్మక కొనసాగింపుగా మాత్రమే. ఇప్పుడు క్రమబద్ధమైన, దశలవారీ సంస్కరణ యొక్క ఇలాంటి విధానాన్ని వాస్తవానికి ఎలా అమలు చేయాలో వివరంగా చూద్దాం.

తక్షణ విప్లవం సాధ్యం కాదు, కోరదగినది కాదు

ఈ మొత్తం చర్చలో, నేను మొదట ఇస్లామీ చట్టపు అమలుకు సంబంధించి చాలామంది కలిగి ఉన్న ఒక తీవ్రమైన అపోహను తొలగించాలనుకుంటున్నాను. చాలామంది ఇలా భావిస్తారు: ఇస్లామీ ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించాలని నిర్ణయించిన దేశపు ప్రభుత్వం, ఆ దేశంలో ఇస్లామీ చట్టాన్ని అమలు చేయాలని నిర్ణయం తీసుకోవాలి, మరియు ప్రభుత్వం అప్పుడు చట్టపు మార్పు తక్షణమే, ఒకేసారి అమల్లోకి వస్తుందని ప్రకటించగలదు — అన్ని పాత చట్టాలను రద్దు చేసి ఒకే దెబ్బతో వాటి స్థానంలో మొత్తం ఇస్లామీ చట్టాన్ని

అమలు చేయడం ద్వారా. ఇది పూర్తిగా తప్పుడు ఆలోచన, మరియు ఈ తప్పు కేవలం సాధారణ ప్రజలలోనే కాక కొంత శుద్ధమైన, ఇతరత్రా చదువుకున్న వర్గాలలో కూడా కనిపిస్తుంది.

ఈ అభిప్రాయాన్ని కలిగి ఉన్నవారు ఇది అర్థం చేసుకోరు: ఏ దేశపు చట్టాలైనా ఎన్నడూ ఆ దేశపు సంపూర్ణ నైతిక, సామాజిక, ఆర్థిక మరియు రాజకీయ వ్యవస్థ నుండి పూర్తిగా వేరుగా ఉండవు — వారికి ఇది బొత్తిగా అర్థం కాదు. ఒక దేశపు మొత్తం చట్టపరమైన వ్యవస్థ దాని సంపూర్ణ సామాజిక క్రమంతో ముడిపడి ఉంటుందని, మరియు మొత్తం జాతి యొక్క వివిధ సామూహిక కోణాలు దానితో పాటు మారకుండా, ఏ దేశపు చట్టపరమైన వ్యవస్థనూ ఒంటరిగా, పూర్తిగా మార్చలేమని వారికి తెలియదు. మొత్తం సమాజం యొక్క సామూహిక సంస్థలలో మార్పు తీసుకురావడానికి, మరియు పూర్తిగా భిన్నమైన, ఇప్పటికే ఉన్న, ఇస్లామేతర వ్యవస్థ స్థానంలో పూర్తిగా కొత్త రాజకీయ, నైతిక, సామాజిక వ్యవస్థను తులనాత్మకంగా దృఢమైన, స్థిరమైన పునాదులపై స్థాపించడానికి ఎంత సామూహిక ప్రయత్నం, పోరాటం, శ్రమ అవసరమో కూడా వారికి అర్థం కాదు. దీన్ని వేరుగా చూసేవారు, ఒక సంపూర్ణ మార్పు వాస్తవానికి కొన్ని నెలల్లో తేగలమని ఊహించుకుంటూ, ఇలాంటి విషయాలు వాస్తవానికి ఎలా పనిచేస్తాయో అనే ఆచరణాత్మక అంతర్దృష్టి వారికి లేదు. ఇదే ఖచ్చితమైన కారణం, ఏదైనా సామూహిక వ్యవస్థ యొక్క మార్పును ఒక అభివృద్ధి చెందుతున్న, పెరుగుతున్న ప్రక్రియగా ఉత్తమంగా భావించాలి, మరియు ఈ మార్పుకు మార్గదర్శకత్వం చేసే బాధ్యత కలిగినవారు తమ ముందు ఒక స్పష్టమైన అంతిమ లక్ష్యాన్ని ఉంచుకోవాలి, కానీ ఆ లక్ష్యం వైపు నెమ్మదిగా, ఒక్కో జాగ్రత్తైన అడుగుతో, నిరంతరం పనిచేయడానికి కూడా సిద్ధంగా ఉండాలి. ఇలాంటి వారే తర్వాత ఫిర్యాదు చేసి ఓపిక కోల్పోతారు, ఒక మొత్తం జాతిని ఇస్లామేతర వ్యవస్థ నుండి వారసత్వంగా వచ్చిన స్థితి నుండి వ్యవస్థీకృత, క్రమశిక్షణాయుత రీతిలో

సామూహిక జీవితపు నిజమైన ఇస్లామీ వ్యవస్థలోకి తీసుకురావడం ఎంత కష్టమో అర్థం చేసుకోవడంలో స్వయంగా విఫలమవుతూ.

నబవీ యుగపు ఉదాహరణ

ఈ క్రమబద్ధమైన దృక్పథానికి అత్యుత్తమ ఉదాహరణ దైవప్రవక్త, ఆయనపై శాంతి కురియుగాక, అరేబియాలో తీసుకువచ్చిన విప్లవమే. ఆ ధన్యుడైన వ్యక్తి యొక్క జీవితం మరియు మిషన్ వివరాలతో కొద్దిగానైనా పరిచయం ఉన్న ఎవరికైనా ఇప్పటికే తెలుసు: ఆయన మొదటి నుండే మొత్తం ఇస్లామీ చట్టాన్ని ప్రతి రంగంలో ఒకేసారి, ఒక విస్తృత సమగ్ర పథకంగా అమలు చేయలేదు. బదులుగా, ఆయన దీన్ని క్రమంగా, ఒక్కో అడుగు, జాగ్రత్తగా దశలవారీ క్రమంలో తయారు చేశారు, పరిస్థితులు మరియు సంసిద్ధతను బట్టి పాత పద్ధతులు మరియు పాత ఆచారాలను కొత్త ఇస్లామీ పద్ధతులు మరియు నియమాలతో క్రమంగా మార్చుతూ, భర్తీ చేస్తూ, మరియు ఎల్లప్పుడూ ప్రజలు నిజంగా ఇలాంటి మార్పును ఏ వేగంతో స్వీకరించగలరో దానిపై సముచితమైన శ్రద్ధ చూపుతూ. ఆయన మొదట ఇస్లాం యొక్క ఆవశ్యక భావనలు మరియు నైతిక సూత్రాల పునాదిని వేశారు, మరియు అప్పుడే, వీటిని ప్రజల ముందు ప్రదర్శిస్తూ, వారిని ఈ సందేశం వైపు పిలవడం, దీన్ని అంగీకరించమని ఆహ్వానించడం ప్రారంభించారు. ఈ పిలుపును అంగీకరించి, ఆయనచే శిక్షణ పొందినవారు ఈ ఉద్దేశ్యం కోసం కృషి చేసే నిబద్ధత గల, క్రమశిక్షణాయుత వ్యక్తుల సమూహంగా మారారు, మరియు వీరే ఆ వ్యక్తులు, వీరి మనసు మరియు ఆచరణాత్మక ప్రవర్తనా విధానం స్వచ్ఛమైన, ప్రత్యేకమైన ఇస్లామీ స్వభావంగా మారింది. ఈ ప్రత్యేక పని పరిపూర్ణత యొక్క ఒక నిర్దిష్ట సహజ దశకు చేరుకున్నప్పుడే దైవప్రవక్త, ఆయనపై శాంతి కురియుగాక, తర్వాతి అడుగులు తీసుకున్నారు — మదీనాలో ఉంటూనే, ఇప్పటికే సరిగ్గా ఇలాంటి ప్రభుత్వం, స్వచ్ఛమైన ఇస్లామీ సూత్రాలపై ఆధారపడిన ప్రభుత్వం, స్థాపించే అంతిమ ఉద్దేశ్యం వైపు పునాది వేయడం ప్రారంభించారు, దీని

ఉద్దేశ్యం దేశపు జీవితాన్ని ఇస్లాం తన లక్ష్యంగా భావించే ఆ నిజమైన ఎత్తులకు తీసుకువెళ్ళడం. అదే విధంగా, రాజ్యపు చేతిలో అందుబాటులో ఉన్న రాజకీయ, భౌతిక సాధనాలు, వనరుల ద్వారా, దైవప్రవక్త, ఆయనపై శాంతి కురియుగాక, ఈ కనిపించే, క్రమబద్ధమైన సంస్కరణ మరియు నిర్మాణ పనిని కొనసాగించారు — సందేశాన్ని విస్తృతంగా వ్యాప్తి చేస్తూ, ప్రజలను దీని వైపు పిలుస్తూ, ఒక కొత్త సామాజిక వ్యవస్థను నిర్మించడంపై చైతన్యవంతంగా పనిచేస్తూ, ఆ సమయంలో పెరుగుతున్న ఒక మొత్తం తరానికి విద్య యొక్క కొత్త సంస్థలను అభివృద్ధి చేస్తూ, మరియు, తన సొంత యుగపు డిమాండ్లను దృష్టిలో ఉంచుకుని, ప్రత్యేకంగా విశ్వాసపు విషయాలలో విశ్వసనీయతపై దృష్టి పెడుతూ, ఆలోచనా విధానాలలో పాత ఆచారాలు, పాత సంప్రదాయాలను సంస్కరిస్తూ, భావ ప్రకటనలో ఒక కొత్త ఇస్లామీ పద్ధతిని వ్యాప్తి చేస్తూ, మరియు, ఈ విధంగా, ఆచరణాత్మక ఆచారాల విస్తృత శ్రేణి, మరియు కొత్త మర్యాదలు, ప్రవర్తనలో సంస్కరణలు తీసుకువస్తూ, ఇవి క్రమంగా, జీవితంలోని వేర్వేరు కోణాలలో వేర్వేరు ప్రయత్నాల ద్వారా స్థిరపడ్డాయి, చివరికి, దాదాపు పది సంవత్సరాల వ్యవధిలో, దేశమంతటా జీవితపు ఒక సంపూర్ణమైన, పూర్తి ఇస్లామీ వ్యవస్థ స్థాపించబడి, అమలు చేయబడింది.

ఖురాన్ మరియు హదీసు యొక్క జాగ్రత్తైన అధ్యయనం నుండే దైవప్రవక్త, ఆయనపై శాంతి కురియుగాక, ఈ పనిని ఏ క్రమంలో, ఏ దశలవారీ పద్ధతిలో చేశారో స్పష్టమవుతుంది — మరియు ఇది స్పష్టంగా చూడగలం. వివాహం మరియు తలాక్ చట్టం మొదటగా స్థాపించబడినవాటిలో ఒకటి. వారసత్వ చట్టం మొదటి సంవత్సరంలోనే అమల్లోకి వచ్చింది. నేర న్యాయ చట్టం పూర్తి కావడానికి అనేక సంవత్సరాలు పట్టింది. మద్యపాన నిషేధం, అదేవిధంగా, దాదాపు తొమ్మిది సంవత్సరాల కాలంలో, దీని పూర్తి చట్టపరమైన నిషేధం చివరికి జారీ చేయబడకముందు, దశలవారీగా మాత్రమే పూర్తయింది. మక్కాను, ఇదంతా జరుగుతున్నప్పుడు, దాని సామాజిక ఆచారాలకు సంబంధించి జాగ్రత్తగా, ఆలోచనాత్మకంగా నిర్వహించారు, ఎందుకంటే అక్కడ ఇంకా

ఒక ఇస్లామీ ప్రభుత్వం పూర్తిగా స్థాపించబడలేదు. కానీ మొత్తం దేశాన్ని క్రమంగా దాని ఆర్థిక వ్యవస్థలో సంస్కరించారు, చివరికి ఒక కొత్త ఆర్థిక వ్యవస్థ స్థాపించబడింది. జకాత్ స్వయంగా, ఖురాన్‌లో దీనికంటే ముందే ప్రస్తావించబడినప్పటికీ, తొమ్మిదవ సంవత్సరంలోనే ఒక నిర్ణీత, నియమిత చట్టపరమైన బాధ్యతగా మారింది. ఈ మొత్తం ప్రయత్నం, ఒక నిజమైన భవన నిర్మాణంలా, ఇందులో వాస్తుశిల్పి ముందుగానే తాను నిర్మించాలనుకున్న ఆ భవనం యొక్క సాధారణ డిజైన్, ప్రణాళికను తయారు చేసుకున్నాడు, మరియు తర్వాత, ఒక్కో అడుగు, ఒక్కో వనరు, మరియు నైపుణ్యం గల ఒక్కో కార్మికుడు, సముచితమైన క్రమంలో సమకూరి, జాగ్రత్తైన, నిరంతరమైన ప్రయత్నంతో, ఆ మొత్తం భవనాన్ని అస్తిత్వంలోకి తీసుకువచ్చాడు — చివరికి, పూర్తిగా, మొదటి నుండీ ఏ రూపం ఊహించారో సరిగ్గా అదే రూపంలో ఆ మొత్తం భవనం పరిపూర్ణంగా నిలబడింది.

బ్రిటిష్ కాలపు ఉదాహరణ

మన సొంత కాలానికి చాలా దగ్గరగా, మన సొంత దేశంలోనే ఒక సమాంతర ఉదాహరణ ఉంది: ఇక్కడ బ్రిటిష్ పాలన మొదటిసారి స్థాపించబడినప్పుడు, ఆంగ్లేయులు వెంటనే ఇస్లామీ చట్టం కింద ఏడు-ఎనిమిది శతాబ్దాలుగా దేశాన్ని పాలిస్తున్న ఆ మొత్తం చట్టపరమైన వ్యవస్థను మార్చలేదు. బదులుగా, తమ పాలన యొక్క తొలి వందేళ్ళ వరకూ, ఫిఖ్ చట్టం ఇక్కడ అమలవుతూనే ఉంది, అదే సమయంలో పాత వ్యవస్థ స్థానంలో పూర్తిగా కొత్త వ్యవస్థ నెమ్మదిగా నిర్మించబడుతూ వచ్చింది. చరిత్ర ఈ క్రమమైన పరివర్తనను ఒక సహజమైన, నిరంతర అభివృద్ధి పరంపరగా చూసింది, దీని ప్రారంభ తేదీ కూడా సరిగ్గా తెలియదు — కానీ రాజకీయ అధికారాన్ని పూర్తిగా సాధించిన తర్వాత కూడా, ఆంగ్లేయులకు ఇక్కడి చట్టపరమైన వ్యవస్థను తమ సొంత పద్ధతికి అనుగుణమైన రూపంలోకి మార్చడంలో, మొత్తం యంత్రాంగాన్ని తమ సొంత లక్ష్యాలతో

ముడిపెట్టడానికి దీన్ని విస్తరించి, మార్చడంలో, ప్రతి అడుగులో దాదాపు ఒక శతాబ్దం పట్టింది. ఈ మార్పు కేవలం కలం చివర నుండి తేబడలేదు: మన సొంత పాత విద్యా వ్యవస్థ, మరియు దానితో ముడిపడిన రోజువారీ జీవితపు ఆచరణాత్మక ఆసక్తులు, చాలాకాలం పాటు పాత ఆచారాలు మరియు సంస్థలతో లోతుగా ముడిపడి ఉన్నాయి, మరియు వీటిని క్రమంగా, సుదీర్ఘ కాలంలో, పక్కకు నెట్టి చివరికి వాడుక నుండి తప్పించి కనుమరుగయ్యేలా వదిలివేశారు, అదే సమయంలో కొత్త సంస్థలను, పూర్తిగా కొత్త చట్టపరమైన మరియు పరిపాలనాపరమైన నిర్మాణానికి అనుగుణంగా, వాటి స్థానంలోకి తీసుకువచ్చారు. పాత మతపరమైన సంస్థలను క్రమంగా వదిలివేశారు. క్రమబద్ధమైన సంస్కరణ ద్వారా, ఈ వివిధ రకాల మార్పుల ప్రభావం దేశపు సామూహిక జీవితంపై అనేక వేర్వేరు మూలాల నుండి వచ్చింది, వేర్వేరు రీతుల్లో ఈ దేశపు సామూహిక జీవితంపై వ్యాపిస్తూ, చివరికి పాత చట్టాలు వాడుక నుండి తప్పుకుని కొత్త చట్టాలు వాటి స్థానం ఆక్రమించాయి.

క్రమబద్ధత అనివార్యం

ఇప్పుడు మనం ఈ దేశంలో మళ్ళీ ఇస్లామీ చట్టాన్ని అమలు చేయాలనుకుంటే, మనం కూడా, సరిగ్గా బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం వందేళ్ళ క్రమబద్ధమైన సంస్కరణలా, మన సొంత ప్రయత్నంతో కొత్తగా ఇలాంటి మార్పు ఎలా తేవాలో నిర్ణయించుకోవాలి — దీన్ని కేవలం ఒక కలం సూచనతో పూర్తి చేయలేము. మన సొంత పాత విద్యా వ్యవస్థ మరియు నేటి మన జీవితంపై దాని ఆచరణాత్మక ప్రభావం చాలాకాలంగా ఒకదాని నుండి ఒకటి వేరైపోయాయి, అవి ఎంత కాలంగా వేరుగా ఉన్నాయో గమనిస్తే, దీన్ని రాత్రికి రాత్రే సరిదిద్దలేము.

మరోవైపు, మన ప్రస్తుత విద్యా వ్యవస్థ మతపరమైన విషయాలలో ప్రభావవంతంగా గుడ్డి, చెవిటి వ్యక్తులను జన్మనిచ్చింది, మరియు వారి మధ్య ఈ విషయాలతో ప్రత్యక్ష, వ్యక్తిగత పరిచయం ఉన్న వారు అరుదుగా కనిపిస్తారు — ఎందుకంటే మతపరమైన విద్య నిర్లక్ష్యం యొక్క ప్రభావాలు చాలాకాలంగా కొనసాగుతున్నాయి,

మరియు మన చట్టపరమైన నిధి, ఈ నిలిపివేయబడిన స్థితి కారణంగా, శతాబ్దాలుగా వాయిదా వేయబడి ఉంది, దాని సాధ్యత అవాస్తవికంగా మిగిలిపోయింది. ఇది, ఒక రకంగా, వెనుక నిలబడి వదిలివేయబడింది, అదే సమయంలో మన సొంత యుగపు న్యాయపరమైన అవసరాలు ముందుకు సాగుతూనే ఉన్నాయి. ఈ పనికి అవసరమైన డిమాండ్లను సముచితంగా తీర్చగలిగే వ్యక్తులను తయారుచేయడానికి సుదీర్ఘ కాలం నిరంతర, క్రమశిక్షణాయుత ప్రయత్నం అవసరమవుతుంది. మరియు దీనికంటే గొప్ప నిజం ఏమిటంటే, నైతికత, సమాజ జీవితం, ఆర్థిక వ్యవస్థ మరియు రాజకీయాల ఆ పాత నిర్మాణం ఇస్లాం ఊహించేది, వేర్వేరు రీతుల్లో ఇప్పటికే తన మూల రూపం నుండి చాలావరకూ మారిపోయింది. కేవలం చట్టపరమైన వ్యవస్థను మార్చడం మాత్రమే సాధ్యమై, ఈ అనుసంధాన నిర్మాణాలన్నింటినీ అవి ఇప్పుడు ఉన్నట్లుగానే వదిలేస్తే, ఏ ప్రతికూల ఫలితమూ ఆందోళనకరం కాదు — కానీ నిజం ఏమిటంటే మన ప్రస్తుత స్థితిలో చట్టపరమైన వ్యవస్థ మరియు సామాజిక వ్యవస్థ నిజంగా లోతుగా ఒకదానితో ఒకటి ముడిపడి, పరస్పరాధారితమై ఉన్నాయి; మరియు ఆచారం, నైతికత, నాగరికత, ఆర్థిక వ్యవస్థ మరియు రాజకీయాల అనుసంధాన నిర్మాణాలలో సంబంధిత మార్పులు తీసుకురాకుండా మనం తెచ్చే ఏ చట్టపరమైన మార్పైనా, ఒక రకమైన నేలలో పెరిగే మొక్కను పూర్తిగా వేరైన, తగని రకమైన మట్టిలో నాటినప్పుడు వచ్చే ఫలితం లాంటి, పూర్తిగా అసమతుల్యమైన ఫలితాన్నే ఇస్తుంది, ఇక్కడ రెండూ ఒకదానికొకటి సరిపడవు.

ఇదే ఖచ్చితమైన కారణం, ఈ పనికి నిజంగా అవసరమైన క్రమబద్ధత లేకుండా సంస్కరణలు, మార్పులు తక్షణమే, ఒకేసారి చేయగలమని ఊహించడం పూర్తిగా తప్పు — బదులుగా, చట్టంలో అవసరమైన అనేక మార్పులు, నైతికత, విద్య, ఆచారం, నాగరికత, ఆర్థిక వ్యవస్థ మరియు రాజకీయాలలో అవసరమైన సంబంధిత

మార్పులతో జాగ్రత్తగా, ఆలోచనాత్మకంగా సమన్వయం చేసుకుంటూ, సముచితమైన నిష్పత్తిలో ముందుకు సాగాలి.

ఒక తప్పుడు సాకు

కానీ క్రమబద్ధమైన సంస్కరణ యొక్క ఈ నిజంగా ధ్వనించే, సముచితమైన సూత్రాన్ని పూర్తిగా సరైన సూత్రం నుండి తప్పించుకోవడానికి, మరియు ఈ పని నుండి పూర్తిగా ముఖం తిప్పుకోవడానికి ఒక సాకుగా వాడుకునేవారు, వాస్తవానికి తమ వాదనను సమర్థించుకోవడానికి ప్రయత్నంలో పూర్తిగా తప్పుడు వాదన చేస్తున్నారు. ఇలాంటివారు ఇలా చెబుతారు: మన దేశానికి, మొదట, పూర్తిగా లౌకిక రాజ్యాన్ని స్థాపించడం అవసరం — ఒక రాజ్యం, దానికి మతంతో ఎలాంటి సంబంధం లేకుండా — రాజ్యాన్ని కేవలం అస్తిత్వంలో ఉండనివ్వండి, మరియు దాని తర్వాతే, చుట్టుపక్కల వాతావరణం ఇస్లాంకు అనుకూలంగా మారినప్పుడు, ఇస్లామీ చట్టం అమలు చేయాలి, మరియు అప్పుడే ఒక ఇస్లామీ ప్రభుత్వం అస్తిత్వంలోకి రావాలి. ఇదే, వారంటారు, ఈ విషయాన్ని ముందుకు తేవడానికి ఏకైక సముచితమైన, అసంబద్ధం కాని మార్గం అవుతుంది. నేను వారిని అడుగుతాను: ఇది వారు వర్ణించే మతం లేని రాజ్యం స్వయంగా ఎన్నడైనా సిద్ధం చేయగల వాతావరణమేనా? పూర్తిగా లౌకిక రకం నాయకులు మరియు అధికారులు, తమ చొరవతో, పూర్తి హృదయంతో ఇస్లామీ జీవన వ్యవస్థ నిర్మాణానికి అనుకూలమైన వాతావరణాన్ని సిద్ధం చేయడానికి, పూర్తిగా, స్వేచ్ఛగా అంకితమవుతారా? లేదా ఇలాంటి, పూర్తిగా లౌకిక దృక్పథం కలిగిన నాయకత్వం, ఇలాంటి ఇస్లామీ వాతావరణానికి భూమిని సిద్ధం చేసే, సామగ్రిని తయారు చేసే పనిని ఎన్నడూ నిజాయితీగా చేపట్టదని నిజంగా బొత్తిగా స్పష్టం కాదా? ఇది కోరుకునే ఈ లౌకికవాదులు ఈ స్పష్టమైన వాస్తవాన్ని విస్మరిస్తారు: ఈ ఇస్లామీ వాతావరణాన్ని సిద్ధం చేసే పని ఎన్నడూ స్వయంగా జరగదు — ఎవరైనా, తమ వద్ద అందుబాటులో ఉన్న శక్తి,

వనరులు, సాధనాలను ఉపయోగించి, నిజంగా ఈ సిద్ధతను చేపట్టాలి. అలాంటప్పుడు, ఆ లౌకిక చట్రంలో, ఎవరి వద్ద అలాంటి శక్తి, లేదా ఏ వనరులు లేదా సాధనాలు ఉంటాయి, తమ పాలనలో ఒక మతరహిత రాజ్యం ద్వారా ఇస్లామీ వాతావరణ సిద్ధతను తీసుకురావడానికి — అదే వాతావరణం, సాధారణ క్రమంలో, తన మొత్తం పాలనలో, తానే స్థాపించిన అదే ఇస్లామేతర వ్యవస్థ నిర్మాణం, నిరంతర అభివృద్ధికే అంకితమై ఉంటుంది, దీన్ని అది పూర్తిగా ముందుకు అభివృద్ధి చేస్తూ ఉండాలనే ఉద్దేశ్యంతో ఉంటుంది?

పైన ఇచ్చిన ఉదాహరణలలో మేము ఇక్కడ స్థాపించడానికి ప్రయత్నిస్తున్న సూత్రానికి తగినంత క్రమబద్ధమైన ఉదాహరణలను ఇప్పటికే ఇవ్వలేదు. ప్రజలు ఈ విషయాలను తమ మనసులోనే కొత్తగా, సముచితమైన క్రమంలో పునర్వ్యవస్థీకరిస్తే, వారు ఈ అంశాన్ని చాలా బాగా అర్థం చేసుకుంటారు: ఇస్లామేతర సాధనాల ద్వారా ఇస్లామీ జీవన వ్యవస్థను నిర్మించడం, సూత్రప్రాయంగా, పూర్తిగా సాధ్యమే, అయినప్పటికీ దీన్ని ఈ విధంగా నిర్మించడం కేవలం క్రమంగా, నెమ్మదిగా, కాలంతో పాటే సాధ్యమవుతుంది; అసలైన తేడా ఏమిటంటే, ఈ ప్రత్యేక పద్ధతిలో దీన్ని క్రమంగా నిర్మించడానికి తగినంత శక్తి కలిగిన వాస్తుశిల్పి అవసరం, తన ముందు ఒక నిర్దిష్ట, నిర్ణీత లక్ష్యాన్ని నిరంతరం ఉంచుకుని, ఆ లక్ష్యం వైపు నిరంతరం పనిచేసే వ్యక్తి. ఇస్లాం యొక్క సొంత విప్లవపు తొలి సంవత్సరాలలో, సరిగ్గా ఇలాంటి పనే పూర్తి చేయబడింది: దైవప్రవక్త, ఆయనపై శాంతి కురియుగాక, తన తొలి సంవత్సరాలను విద్య, ప్రచారం ద్వారా ఈ పనికి తగిన వ్యక్తులను తయారుచేయడానికి, ప్రజల ఆలోచనను మార్చడానికి, మరియు, సమాజాన్ని పునర్వ్యవస్థీకరించి, క్రమశిక్షణలో ఉంచడానికి ప్రభుత్వం యొక్క సొంత అధికారాన్ని ఉపయోగిస్తూ, ఆ సమాజం యొక్క నైతిక, సాంస్కృతిక అల్లికను సంస్కరించి, కొత్తగా నిర్మించే పనిలో వినియోగించారు. సరిగ్గా ఇదే సాధనాల వినియోగం ద్వారా, భారతదేశంలో బ్రిటిష్ పాలన తొలి కాలంలో, ఆంగ్ల పాలకులు కూడా ఇలాగే తమ ఇస్లామేతర చట్టపరమైన వ్యవస్థను మొత్తం దేశపు జీవన వ్యవస్థలో

అమలు చేసే పనిని ముందుకు తీసుకువెళ్ళారు, మరియు ఈ పద్ధతిలో వారు తెచ్చిన మార్పులు, చివరికి మనం నేడు ఎదుర్కొని పరిష్కరించవలసిన అదే వర్గపు మార్పులు.

పని యొక్క సరైన క్రమం

నేను నమ్ముతున్నాను, మరియు ప్రతి సముచితమైన వ్యక్తి ఈ విషయంలో నాతో ఏకీభవిస్తారని ఆశిస్తున్నాను: ఈ విషయంలో మనం మొదటి ప్రాధాన్యత ఇవ్వవలసిన లక్ష్యం ఇది — పాకిస్తాన్ డిమాండ్ ఇస్లాం పేరుతోనే చేయబడింది కాబట్టి, మరియు సరిగ్గా ఈ పునాదిపైనే మన సొంత రాజ్యం స్థాపించబడింది కాబట్టి, ఈ రాజ్యం — మరేదైనా అయినా సరే — ఒక ఇస్లామీ జీవన వ్యవస్థ నిర్మాణానికి ఒక సాధనంగా పనిచేయగలిగేలా తీర్చిదిద్దబడాలి. ఇది మన సొంత రాజ్యం, మరియు మన సొంత జాతీయ వనరులు, సాధనాల నుండి, ఈ పనిని మరెవరికీ అప్పగించకుండా, మనమే చేయవలసి ఉంటుంది, ఎందుకంటే మనకు ఈ పని చేయడానికి లేదా అవసరమైన సామగ్రిని ఇవ్వడానికి మనం మరెవరిపైనా ఆధారపడలేము.

ఇది చెప్పడం సరైనది: ఈ నిర్మాణ దిశలో ఈ మార్గంలో మొదటి అడుగు ఇదే కావాలి — నేను ఇంతకుముందే స్పష్టం చేసినట్లు — మనం స్వాతంత్ర్యం పొందిన దేశాలలో తులనాత్మకంగా యువ దేశమైన మన సొంత రాజ్యాన్ని ఇస్లామీ పునాదులపై నిర్మించిన రాజ్యంగా మార్చుకోవాలంటే, దీన్ని మనం స్వయంగా, ఈ రాజ్యాన్ని ముస్లింగా చేసుకోవడం ద్వారా చేయాలి, దీన్ని ఒక సక్రమంగా, సముచితంగా నిర్వహించబడిన రాజ్యాంగ సభ ద్వారా ఒక అధికారిక రాజ్యాంగ రూపం ఇవ్వడం ద్వారా చేయాలి, ఇది ఈ ఉద్దేశ్యంతో ఒక అధికారిక ప్రకటన చేయాలి:

(1) పాకిస్తాన్‌లో సార్వభౌమత్వం దేవునిది, మరియు రాజ్యం ఆయన తరపున దేశపరిపాలన చేసే ప్రతినిధి.

(2) రాజ్యపు ప్రాథమిక రాజ్యాంగ చట్టం దేవుడు మనకు ఆయన దైవప్రవక్త, ముహమ్మద్, ఆయనపై శాంతి, అనుగ్రహాలు కురియుగాక, ద్వారా ఇచ్చిన షరీయత్, మరియు అది మనకు ఇదే మార్గం ద్వారా లభిస్తుంది.

(3) ఇకపై, షరీయత్‌కు విరుద్ధమైన అన్ని చట్టాలు క్రమంగా సవరించబడతాయి, మరియు ఇకపై షరీయత్‌కు విరుద్ధమైన ఎలాంటి కొత్త చట్టమూ చేయబడదు.

(4) రాజ్యం, తన సొంత అధికారాలను ప్రయోగించడంలో, ఇస్లాం స్వయంగా దానికి నిర్ణయించిన పరిమితులను దాటదు.

ఈ ప్రకటన ప్రభావవంతంగా ఒక సాక్ష్యం — ఇది రాజ్యపు సొంత రాజ్యాంగ భాషలో, అంటే ఒక సక్రమంగా ఏర్పడిన రాజ్యాంగ సభ ద్వారా, అధికారికంగా చేయాలి — మన రాజ్యం ఒక 'ముస్లిం' రాజ్యమని ప్రకటిస్తూ. ఈ ప్రకటన సరిగ్గా, సముచితంగా చేసిన తర్వాత, మతపరమైన పండితులకు తమ పని ఇప్పుడు ఏ ఉద్దేశ్యంతో, ఏ దిశలో చేయాలో అర్థమవుతుంది, మరియు న్యాయవాదులు కూడా దీన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని దీనికి సముచితమైన ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలి, తద్వారా వారు ఎవరి లాభం కోసం, ఏ ఉద్దేశ్యంతో పనిచేస్తున్నారో సరిగ్గా అర్థం చేసుకోగలరు. సాధారణ ప్రజలకు కూడా — మతపరమైన పండితుల వంటి నిపుణుల జ్ఞానం, అవగాహన లేని ఆ అసంఖ్యాక లక్షలమందికి — తమ ఓట్లు, తమ ఎంపికలు ఏ ఉద్దేశ్యంతో, ఏ దిశలో వినియోగించాలో, మరియు వారు ఎవరి మధ్య ఎంపిక చేసుకోవాలో తెలుసుకోవాల్సిన అవసరం ఉంది. ఓటర్లకు, చివరికి, తగిన సమయంలో సలహా తీసుకోగలిగే, మార్గదర్శకత్వం కోసం మళ్ళగలిగే న్యాయవాదులు, చట్టపరమైన సలహాదారులు అవసరం, కానీ ఇలాంటి వ్యక్తులలో అరుదుగా ఎవరైనా ఎన్నికకు నిలబడిన అనేకమంది అభ్యర్థులలో ఎవరు నిజంగా ఈ పని పట్ల నిజాయితీగా ఉన్నారో, ఎవరు స్వార్థపరులు, ప్రాపంచికులు, నిజాయితీ లేనివారో, మరియు ఎవరు ఉద్దేశపూర్వకమైన, సిద్ధాంతపరమైన వ్యక్తులు ఈ పనికి నిజంగా సముచితమైనవారో ఖచ్చితంగా

తెలుసుకోగలరు. ఇప్పటివరకూ ఈ ఉద్దేశ్యం ప్రజల ముందు ఎన్నడూ స్పష్టంగా ఉంచబడలేదు, తద్వారా వారు ఈ పనికి అత్యంత సముచితమైనవారిని సరిగ్గా ఎంపిక చేసుకోగలరు, మరియు సరిగ్గా ఈ కారణంగానే చాలామంది తమ సొంత హృదయాలలోనే తడుముకుంటూ ఉంటారు, ముందుకు వెళ్ళే ఏదైనా మార్గం కనుగొంటామనే ఆశతో. ఇప్పుడు, మనం నిజంగా ఒక సముచితమైన లిఖిత రాజ్యాంగంపై ఇస్లామీ రాజ్యాన్ని నిర్మించాలనుకుంటే, ప్రజలకు మొదట సమాధానం అవసరమైన ప్రశ్న ఇది: ఈ రాజ్యాంగం ఎలాంటి వ్యవస్థను స్థాపిస్తుంది, మరియు దీని ఉద్దేశ్యం ఏమి నెరవేర్చడం? ప్రజలు సమర్థులైన, సముచితమైన వ్యక్తులను ఎలా ఎంపిక చేయాలో, మరియు వారి ఎంపికను ఏ ప్రమాణంతో పరీక్షించాలో తెలుసుకోవాల్సిన అవసరం ఉంది — నిజం చెప్పాలంటే, దీని గురించి ఇప్పుడు మన మధ్య ఎలాంటి స్పష్టమైన, ఏకాభిప్రాయ ప్రమాణం లేని ఒక విషయం.

రెండవ అడుగు

రెండవ అవసరమైన అడుగు ఇది: ఈ కొత్త రాజ్యాంగపు ముసాయిదా కోసం ఇప్పుడే ఒక సంస్థను ఎన్నుకున్న ఈ ఓటర్ వర్గానికే, ఇప్పుడు — కేవలం ప్రాపంచిక విజయం నుండి భిన్నమైన నైతిక ప్రమాణాల ఆధారంగా ఖచ్చితంగా — ఈ పనికి సముచితమైన నిజాయితీగల, సత్యనిష్ఠగల, సిద్ధాంతపరమైన మరియు మంచి స్వభావం కలిగిన వ్యక్తులను వెతకాలని, మరియు ప్రజల నిజమైన ప్రయోజనం కోసం నిజాయితీగా పనిచేయడానికి అవసరమైన ప్రమాణాన్ని చేరుకోని నైతికత, మనస్తత్వం మరియు పాండిత్యం కలిగినవారి నుండి దూరంగా ఉండాలని, దృష్టి మళ్ళించాలని అవగాహన కల్పించడం, ఈ పనికి నిజంగా తమను తాము అంకితం చేసుకునేవారితో పోల్చి చూస్తూ.

కాబట్టి, ఈ మార్గం ద్వారా రాజ్యాన్ని సరిగ్గా ఒక ముస్లిం రాజ్యంగా సంస్కరించిన తర్వాత, రెండవ అడుగు ఇది: సామూహిక జీవితంలోని ప్రతి కొమ్మను సంస్కరించడానికి ఒక విస్తృత పథకం రూపొందించాలి, మరియు దీన్ని ఆచరణలోకి తీసుకురావడానికి అడుగులు వేయాలి; మన విద్యా వ్యవస్థను కొత్తగా తీర్చిదిద్దడానికి రాజ్యపు ప్రతి సాధనం, వనరు ఉపయోగించాలి. రేడియో, పత్రికలు, సినిమా, లేఖలు, పత్రవ్యవహారం, పుస్తకాలు — దేశపు సమర్థ పౌరసత్వంపై సామూహిక ప్రభావం చూపే ప్రతి సాధనం, ప్రతి మూలాన్ని సమాజం, నాగరికత రంగాలలో, సాహిత్య, కళాత్మక సృజనాత్మకత రంగాలలో, సంస్కరణ మరియు తాజా, కొత్త ఇస్లామీ దృక్పథపు ఆలోచనల వ్యాప్తి వైపు మళ్ళించాలి, తద్వారా సమాజం, నాగరికతకు అవసరమైన నైతిక, సాంస్కృతిక మార్పుకు సముచితమైన పునాది వేయబడుతుంది. స్వచ్ఛంద దళాలు, పోలీసు, సైన్యం, న్యాయస్థానాలు, మరియు కార్యనిర్వాహక వర్గం, మొదటి నుండే, తమ శ్రేణులలో అవినీతికరమైన, నిజాయితీ లేని, మతరహిత ధోరణులు చూపే వ్యక్తులను క్రమంగా తొలగించాలి, మరియు బదులుగా ఈ సంస్కరణ పనికి సహాయపడటానికి సిద్ధంగా ఉన్న వ్యక్తులను ప్రోత్సహించి, శక్తివంతం చేయాలి; ఆర్థిక వ్యవస్థకు కూడా ప్రాథమిక, నిర్మాణాత్మక మార్పు అవసరం, మరియు ఈ ఉద్దేశ్యం వైపు హిందూ, ప్రాచీన, ఆధునిక మరియు పాశ్చాత్య ప్రభావం కలిగిన పునాదుల నుండి పూర్తిగా కొత్తగా, వ్యవస్థీకృత రీతిలో ఒక విస్తృత, బాగా ఆలోచించిన మరియు క్రమంగా అమలు చేయబడే పథకాన్ని రూపొందించడం అవసరం, ఇది నెమ్మదిగా, ఓపికగా, దీర్ఘకాలం నిరంతర ప్రయత్నంతో తయారు చేయబడి, నిర్మించబడాలి.

నాకు పూర్తి నమ్మకం ఉంది: ఒక ధర్మనిష్ఠగల, సమర్థమైన నాయకత్వ బృందం మొత్తం దేశపు, దాని అన్ని వనరులు మరియు రాజ్యపు మొత్తం యంత్రాంగపు బాధ్యత చేపడితే, మరియు నిరంతరం, సరిగ్గా క్రమశిక్షణతో కూడిన, వ్యవస్థీకృత రీతిలో, ఈ దేశపు జాతీయ జీవితంలోని ప్రతి రంగం నుండి ఎంపిక చేయబడిన

నిజాయితీగల, సమర్థవంతమైన వ్యక్తుల బృందం ద్వారా నాయకత్వ స్థానాలలో నియమించబడి, తయారు చేయబడిన స్పష్టమైన సంస్కరణ పథకంతో పనిచేస్తే, ఈ పని, కేవలం పది నుండి పదిహేను సంవత్సరాలలో, ఈ దేశపు సామూహిక జీవితపు మొత్తం రూపును పూర్తిగా మార్చగలదు — మరియు ఈ ఫలితం ఖచ్చితంగా, ఎలాంటి మినహాయింపు లేకుండా వెంబడిస్తుంది, ఎందుకంటే ఇలాంటి మార్పు ఒక సరిగ్గా ఆలోచించిన, సుసంగతమైన పథకం ప్రకారం, కాలంతో పాటు, ఒక్కో అడుగు, నిరంతరం పనిచేస్తూ ముందుకు తీసుకువెళ్ళబడుతుంది.

కానీ ఈ క్రమబద్ధమైన దృక్పథాన్ని తప్పించుకుంటే, మరియు దీనికి బదులుగా ఎలాంటి సముచితమైన, సుసంగతమైన పథకం లేకుండా మనసుపడి మార్పులు చేస్తే, లేదా సంస్కరణ ప్రక్రియను నిర్లక్ష్యంగా చేస్తే లేదా పూర్తిగా వదిలేస్తే, ఎలాంటి మంచి ఫలితమూ రాదు — బదులుగా, దీనికి పూర్తి విరుద్ధంగా జరిగే అవకాశం ఉంది: ఎందుకంటే ఆ పరిస్థితిలో, చట్టపరమైన వ్యవస్థ మరియు దానిపై ఆధారపడిన రెండు అనుసంధాన వ్యవస్థలు ఒకదానితో ఒకటి తీవ్రంగా అసమతుల్యంగా ఉండిపోతాయి, మరియు ఇలాంటి పరిస్థితులలో చేసిన ఏ చట్టపరమైన మార్పైనా తీవ్రమైన అసమతుల్యతను ఎదుర్కొంటుంది, ఇది ప్రభావవంతంగా, ఒక విదేశీ మొక్కను దానికి అస్సలు తగని మట్టిలో నాటినట్లుగా మారుతుంది, ఇక్కడ దాని సొంత స్వభావం సహజమైన అనుకూలతను పొందదు. సరిగ్గా ఇదే కారణం సంస్కరణలు, మార్పులు ఎన్నడూ సుసంగతమైన పథకం లేకుండా చేయకూడదు — బదులుగా, మనం తీసుకురావాలనుకుంటున్న చట్టపరమైన సంస్కరణలు, మార్పులు నైతికత, విద్య, ఆచారం, నాగరికత, ఆర్థికశాస్త్రం మరియు రాజకీయాలలో అవసరమైన సంబంధిత మార్పులతో జాగ్రత్తైన నిష్పత్తి, సమతుల్యతతో ముందుకు సాగాలి.

ఇస్లామీ చట్టం అమలు కోసం నిర్మాణాత్మక కార్యం

ఇప్పుడు నేను ఈ పనికి అవసరమైన నిర్దిష్ట నిర్మాణాత్మక కార్యం గురించి కొన్ని వివరాలు ఇస్తాను, దేశపు చట్టపరమైన వ్యవస్థను అమలు చేయడం మరియు ఇస్లామీ చట్టాలను చట్టబద్ధం చేయడం అనే విషయంపై — దీని గురించి నేను ఈ ఉపన్యాస శ్రేణిలో ఇంతకుముందు, క్లుప్తంగా, ప్రస్తావించాను. సామూహిక జీవితంలోని ప్రతి రంగంలో నిర్మాణ పని పూర్తి కావడానికి చాలా సమయం పడుతుంది కాబట్టి, మన సొంత పాత చట్టపరమైన వ్యవస్థ నిర్లక్ష్యం మరియు మన సొంత దేశంలో దీని దీర్ఘకాలిక అనుపయోగం దీన్ని దెబ్బతీసి అనేక చోట్ల తీవ్రంగా శిథిలం, విచ్ఛిన్నం చేసి వదిలిపెట్టింది. కానీ ఈ సమయంలో నేను నా మాటలను ప్రత్యేకంగా ఈ ఒక్క పనికి — అంటే, చట్టం మరియు న్యాయవ్యవస్థ సంస్కరణకు — నేరుగా సంబంధించిన కొన్ని ప్రతిపాదనలను క్రమంలో ఉంచడానికి అంకితం చేయాలనుకుంటున్నాను.

ఒక చట్టపరమైన అకాడమీ స్థాపన

ఈ పనిలో మొదటిగా చేపట్టవలసిన అంశం ఏమిటంటే, మన పూర్వీకుల నుండి మనకు లభించిన న్యాయశాస్త్ర జ్ఞాన సంపద మొత్తాన్ని లోతుగా సమీక్షించడానికి అంకితమైన ఒక సముచితమైన చట్టపరమైన అకాడమీని స్థాపించడం, దీనిపై ఏదైనా నిర్మాణం ప్రారంభించే ముందు — ఇలాంటి సమీక్ష ముందుగా మన వద్ద ఇప్పటికే ఉన్న పుస్తకాలు, సామగ్రిలో నిజంగా అవసరమైనవి ఏవో సరిగ్గా గుర్తించడంతో ప్రారంభమవ్వాలి, మరియు జాగ్రత్తగా, పాండిత్యపరమైన కఠినతతో, ఈ పుస్తకాలలో ఉన్న ఇస్లామీ న్యాయశాస్త్ర మూలాల ప్రామాణికతను స్థాపించాలి. ఈ సామగ్రిని కేవలం యథాతథంగా తెలుగులోకి మార్చకూడదు, బదులుగా దీన్ని మన నేటి యుగపు డిమాండ్లకు అనుగుణమైన రీతిలో పునర్వ్యవస్థీకరించి, పునఃక్రమబద్ధీకరించాలి కూడా, తద్వారా దీని పూర్తి ప్రయోజనం నిజంగా దీన్ని అవసరమైనవారికి చేరుకోగలదు.

మీకు ఇప్పటికే తెలిసినట్లుగా, న్యాయశాస్త్రం (ఫిఖ్) మన సొంత అతిపెద్ద నిధి, మరియు దీని నిజమైన సంపద ప్రధానంగా అరబిక్ భాషలో ఉంది — కానీ మన సొంత విద్యావంతుల వర్గం, మొత్తంగా, ఈ భాషతో అపరిచితంగా ఉంది, మరియు ఈ అపరిచయం కారణంగా, మరియు కొంతమేర కొన్ని అపరిచిత చారిత్రక, వర్గీయ సంక్లిష్టతల కారణంగా కూడా, మనలో ఇతరత్రా విద్యావంతులైన చాలామంది కూడా మన సొంత న్యాయశాస్త్ర వారసత్వం గురించి చాలా తప్పుడు అభిప్రాయాలు కలిగి ఉన్నారు — కొన్నిసార్లు వేర్వేరు న్యాయశాస్త్ర పాఠశాలలలో నమోదైన చాలా చట్టపరమైన మతభేదాలు గత యుగపు ప్రత్యర్థి న్యాయవాదుల మధ్య చిన్న, స్వార్థపూరిత తగాదాలు తప్ప మరేమీ కావని, ఎలాంటి నిజమైన, ఆచరణాత్మక విలువ కలిగిన మతభేదాలు కావని నమ్మే స్థాయి వరకూ కూడా — మరియు నిజాయితీగా ఇదంతా వదిలేసి, పూర్తిగా కొత్తగా, మన సొంత ఎంచుకున్న కొత్త ఆలోచనతో ప్రారంభించడమే మంచిదని భావిస్తారు.

ఇలాంటివారే చివరికి గత పదమూడు శతాబ్దాలలో మన సొంత తొలి న్యాయవాదుల జీవితంలోని వాస్తవ చారిత్రక వాస్తవాలను సరిగ్గా అధ్యయనం చేసినప్పుడు, వారికి పూర్తిగా భిన్నమైన నిజం లభిస్తుంది — ఈ పూర్వీకులు తమ సమయాన్ని ఎన్నడూ చిన్న, స్వార్థపూరిత తగాదాలలో గడపలేదని, బదులుగా, దీనికి పూర్తి విరుద్ధంగా, తర్వాతి ముస్లిం తరాలకు అత్యంత విలువైన వారసత్వాన్ని వదిలిపెట్టారని, దీన్ని మనం నేడు మన నిర్మాణ కార్యంలో ఒక దృఢమైన, స్థిరమైన పునాదిగా ఉపయోగించాలి, మరియు దీన్ని సరిగ్గా పునర్వ్యవస్థీకరించి, పునఃక్రమబద్ధీకరిస్తే, నేటి అవసరాలను ఉపయోగకరంగా తీర్చడానికి పూర్తిగా సమర్థమైనదని, మరియు మన సొంత వర్తమాన యుగం కోరే ఏదైనా అదనపు అవసరం దీనిపైనే మరింత నిర్మించవచ్చు. అంతేకాక, ఈ సూత్రాలు, ఆదేశాలు మరియు వాటి పరిమితుల జాగ్రత్తైన, వివరణాత్మక అధ్యయనం ఏ నిష్పక్షపాతమైన వ్యక్తినైనా ఒక నిజంగా సముచితమైన నిర్ధారణకు తీసుకువెళుతుంది: షరీయత్ ఎన్నడూ మంచి కారణం

లేకుండా ఏ ఆదేశాన్నీ జారీ చేయలేదని, ఎక్కడా వాస్తవమైన, తగినంత కారణం లేకుండా ఏ నిషేధాన్నీ విధించలేదని. మానవుని బుద్ధి, ఇచ్ఛాశక్తి ఏదైనా ఇచ్చిన విషయంలో సాధారణంగా 'ప్రలోభం' అని పిలవబడేదాని నుండి తప్పిపోయే చోట, షరీయత్, సరిగ్గా అలాంటి పరిస్థితులలో, స్పష్టమైన, స్వచ్ఛమైన మార్గదర్శక చిహ్నాలను అందిస్తుంది — సరైన మార్గం ఎటువైపో చూపుతూ, మరియు ఈ విధంగా, మన సొంత స్వతంత్ర ప్రవర్తనకు ఏ పరిమితుల లోపల హక్కు లభిస్తుందో, మరియు ఏ పరిమితుల లోపల మన ప్రవర్తనా స్వేచ్ఛను సముచితంగా నియంత్రించి ఉంచాలో గుర్తిస్తూ.

ఈ సూత్రాలు, ఆలోచనలు మరియు నియమాల యొక్క కేవలం మేధోపరమైన, పాండిత్యపరమైన పట్టు దాటి, మన యుగానికి వాస్తవానికి నిజంగా స్వతంత్రమైన, చట్టపరంగా శిక్షణ పొందిన అధికారుల సంస్థ అవసరం — ఈ సూత్రాలను సరిగ్గా అమలు చేసి వ్యాఖ్యానించగలిగే, సరైన రీతిలో సారూప్యత మరియు స్వతంత్ర చట్టపరమైన వివేచన, న్యాయపరమైన ప్రాధాన్యతను ఆచరించగలిగే, మరియు ఈ సూత్రాలను తన సొంత చట్టాలపై ఒక ప్రగతిశీల, అభివృద్ధి చెందుతున్న ఆధునిక రాజ్యం ఎదుర్కొనే రోజువారీ జీవితపు వాస్తవ డిమాండ్లకు అనుగుణమైన రీతిలో అమలు చేయగలిగే వ్యక్తులు. మన సొంత న్యాయశాస్త్ర సంప్రదాయం యొక్క చారిత్రక అభివృద్ధిపై సముచితమైన అవగాహన లేకుండా, ఇస్లామీ చట్టం చరిత్రలో ఎలా ముందుకు సాగి అభివృద్ధి చెందిందో తెలుసుకోవడం సాధ్యం కాదు, భవిష్యత్తులో ఇది ఏ విధంగా ఉత్తమంగా ముందుకు సాగగలదో తెలుసుకోవడం కూడా సాధ్యం కాదు; మన న్యాయవాదులు మొత్తం, విశాలమైన ఇస్లామీ చట్టపరమైన ఆలోచనా నిధి నుండి ఇలాంటి సమృద్ధమైన, విస్తృతమైన జ్ఞాన సంపదను ఎందుకు సేకరించగలిగారో తెలుసుకోవడం కూడా సాధ్యం కాదు — మరియు, వాస్తవానికి, ఇప్పటికే స్థాపించబడిన వేర్వేరు న్యాయశాస్త్ర పాఠశాలల స్థాపిత న్యాయశాస్త్ర సంప్రదాయాల నుండి లభించిన సేకరిత లాభంపై ముందుగా నమ్మకం ఉంచకుండా, పూర్తిగా

మొదటి నుండి మనమే స్వతంత్ర చట్టపరమైన వివేచనను కొత్తగా ఆచరించడం ద్వారా మళ్ళీ అదే పనిని ఎందుకు చేయలేమో కూడా తెలుసుకోవడం సాధ్యం కాదు. ఈ కారణాలన్నింటి వల్ల, పండితుల ఒక సముచితంగా ఏర్పడిన, సమర్థమైన సంస్థ మొదట కింది అవసరమైన కార్యాలను పూర్తిగా సమీక్షించి, పూర్తి చేయడం అవసరం.

నియమాల సంహితీకరణ

ఈ క్రమంలో రెండవ ముఖ్యమైన పని ఏమిటంటే, చట్టం రంగంలో నిజమైన నైపుణ్యం సాధించిన పండితులు, న్యాయవాదుల ఒక సముచితంగా ఏర్పడిన సంస్థ, ఇస్లామీ చట్టపరమైన నియమాల మొత్తం నిధిని, ఆధునిక యుగపు అవసరాలకు అనుగుణమైన రూపంలో, సరిగ్గా ఆధునిక చట్ట సంహితలు (CODIFY) చేసేలాగే, సంహితీకరించే పనిని చేపట్టడం.

చట్టపరమైన విద్యా సంస్కరణ

నేను నా ఇంతకుముందటి వ్యాఖ్యలలో ఇది ఇప్పటికే స్పష్టం చేశాను: ఇస్లామీ చట్టం విషయంలో, ఏదైనా ప్రత్యేక న్యాయవాది లేదా న్యాయశాస్త్ర పాఠశాలకు సంబంధించిన ఏదైనా నియమాన్ని కేవలం ఆ ప్రత్యేక న్యాయవాది లేదా ప్రత్యేక పాఠశాల అలా చెప్పింది కాబట్టి ఖచ్చితమైన అర్థంలో ఎన్నడూ 'చట్టం' అని పరిగణించలేము — 'చట్టం' అనే పదం కేవలం కొన్ని నిర్దిష్ట విషయాలకు మాత్రమే సంబంధించినది:

(1) దేవుడు, ఆయన ఉన్నతుడు, ఖురాన్‌లో స్పష్టంగా ఇచ్చిన ఏదైనా నియమం;

(2) ఖురాన్ నియమం యొక్క సొంత అంతర్లీన సూత్రంపై ఆధారపడి, మరింత వివరణాత్మక రూపంలో ఇవ్వబడిన ఏదైనా నియమం, లేదా దైవప్రవక్త, ఆయనపై శాంతి, అనుగ్రహాలు కురియుగాక, యొక్క ఏదైనా ప్రామాణిక హదీసు ద్వారా స్వతంత్రంగా స్థాపించబడిన నియమం;

(3) ఇచ్చిన దేశపు ముస్లింలలో అత్యధిక మెజారిటీ ఒక నిర్ణీత సమ్మతికి చేరుకున్న ఏదైనా అంచనా, సారూప్యత, స్వతంత్ర చట్టపరమైన వివేచన, న్యాయపరమైన ప్రాధాన్యత, లేదా పాండిత్య సమ్మతి (అది పండితుల సాధారణ సంస్థదైనా, లేదా ఆమోదించబడిన, ఏకాభిప్రాయ చట్టపరమైన అభిప్రాయానిదైనా);

(4) ఇచ్చిన దేశంలో, అక్కడి సముచితంగా అర్హులైన అధికారుల సాధారణ లేదా మెజారిటీ సమ్మతి ద్వారా, ఇచ్చిన పరిష్కారం అవసరమైన విషయంపై నిర్ణయించబడిన ఏదైనా సాధారణ సూత్రపు అన్వయం.

నా ప్రతిపాదన అప్పుడు ఇది: ఈ విషయాలలో నిపుణుల ఒక సంస్థ మొదటి మూడు వర్గాలకు సంబంధించిన నియమాలను ఒక ప్రామాణిక సంహిత (CODE) రూపంలో వ్యవస్థీకరించాలి, మరియు భవిష్యత్తులో ఏవైనా సమ్మతి-ఆధారిత లేదా మెజారిటీ నిర్ణయాలు, సమ్మతులు చేరుకుంటే, వాటిని అవి ఉద్భవించినప్పుడు, సవరణలుగా మన ఈ పుస్తకంలో చేర్చాలి. ఇలాంటి ఒక సంహితీకరించిన నియమ-పుస్తకం తయారు చేస్తే, దీనిలో చట్టపు నిజమైన, అవసరమైన నియమాలన్నీ చేర్చబడితే, మన మిగతా న్యాయశాస్త్ర పుస్తకాలన్నీ ఈ సంహితీకరించిన చట్టంపై ఒక వ్యాఖ్యానంగా (COMMENTARY) పనిచేయగలవు. దీనితో మన న్యాయస్థానాలలో ఇస్లామీ చట్టం యొక్క సమీక్ష, వ్యాఖ్యానం పని కూడా చాలా సులభమవుతుంది, మరియు ఈ చట్టపు విద్యను అందించడం కూడా సులభమవుతుంది.

మూడవ అవసరమైన పని ఏమిటంటే, మన సొంత లా కాలేజీలలో బోధించే పాత పద్ధతిని మనం మార్చాలి, మరియు దాని స్థానంలో ఇస్లామీ చట్టపు విద్యార్థులను ఇస్లామీ చట్టం యొక్క సముచితమైన పునాదిగల, సరైన అవగాహన కోసం అవసరమైన ఆచరణాత్మక, నైతిక గుణాలతో సన్నద్ధం చేసే శిక్షణా పద్ధతులను అనుసరించాలి.

ప్రస్తుతం, మన చట్టపరమైన విద్యా వ్యవస్థ ముందుకు సాగే దృక్పథం పూర్తిగా అసమర్థమైనది. ఈ లోపం ఫలితంగా, దీని నుండి బయటకు వచ్చే పట్టభద్రులలో కేవలం ఇస్లామీ చట్టం యొక్క నిజమైన జ్ఞానం తక్కువగా ఉండటమే కాక, వారి మొత్తం మనస్తత్వం కూడా తరచుగా ఇస్లామీయేతర ఆలోచనా విధానాలతో రూపొందించబడి, వారిలో ఇస్లామీ చట్టాన్ని నిజంగా అమలు చేసే పనికి పూర్తిగా అనుచితమైన నైతిక గుణాలను తయారు చేస్తుంది. విషయాలు ఇలాగే కొనసాగితే, మన సొంత న్యాయస్థానాలు, మతపరమైన న్యాయస్థానాలు, మరియు ముఫ్తీ, ఖాజీ కార్యాలయాలను వాటికి నిజంగా ఆశించే బాధ్యతలను నిర్వర్తించడానికి నిజంగా సముచితమైన, సన్నద్ధమైన న్యాయవాదులను తయారు చేయలేము.

ఇదే ఉద్దేశ్యాన్ని నేను ఈరోజు మీ ముందు ఉంచాలనుకుంటున్నాను, ఇతర పండితులను కూడా ఈ విషయాలపై దృష్టి పెట్టమని, తమ సంస్కరణలు, అదనపు సూచనలను అందించమని అభ్యర్థిస్తూ, తద్వారా కలిసి ఒక మంచి, నిజంగా ఆచరణాత్మకమైన పథకాన్ని రూపొందించవచ్చు.

(1) ఈ సంస్కరణ దిశలో మొదటి అడుగుగా, ఇకపై, లా కాలేజీలో ప్రవేశానికి అరబిక్ భాషతో కొంత ముందస్తు పరిచయం అవసరం కావాలి — ఖురాన్, హదీసు మరియు ఫిఖ్‌ను సరిగ్గా అధ్యయనం చేయగలిగేంత నైపుణ్యం. మనం నిజంగా, ఇకపై, ఇస్లామీ చట్టపు విద్యను పూర్తిగా మనదిగా చేసుకోవాలనుకుంటే, చివరికి మనం ఈ విద్యా రంగానికి సంబంధించిన అవసరమైన సామగ్రి, పుస్తకాలన్నింటినీ తెలుగులోకి మార్చాలి — కానీ దీన్ని చేసిన తర్వాత కూడా అరబిక్ భాషలో నైపుణ్యం అవసరం మిగిలే ఉంటుంది, ఎందుకంటే ఇస్లామీ న్యాయశాస్త్రంలో

ఖురాన్ అవతరించిన, దైవప్రవక్త, ఆయనపై శాంతి కురియుగాక, హదీసులు చెప్పబడిన భాష యొక్క సూక్ష్మ నైపుణ్యాలతో నిజమైన, వ్యక్తిగత పరిచయం సాధించనంత వరకూ ఎవరూ నిజంగా అంతర్దృష్టి, అవగాహన సాధించలేరు.

(2) అరబిక్‌తో పాటు, చట్టపరమైన విద్య మొదటి నుండే, విద్యార్థులకు స్వయంగా ఖురాన్, హదీసు చదవడంలో ప్రత్యక్షమైన, సముచితమైన పునాది ఇవ్వడంతో ప్రారంభం కావడం కూడా అవసరం, తద్వారా మన ఈ మొత్తం వ్యవస్థ దీని సొంత నిజమైన మతపరమైన ఆత్మ, స్వభావం వెలుగులో నిజంగా అర్థం చేసుకోగలం, మన ప్రస్తుత పాఠశాలలు అనుసరించే తప్పుడు, తప్పిపోయిన దృక్పథం నుండి కాదు — ఇక్కడ, అనేక వర్గీయ పాఠశాలలలో, సంకుచిత న్యాయశాస్త్ర దృక్పథం కలిగిన ఉపాధ్యాయులు కేవలం ఖురాన్‌లో ఒకటి రెండు అధ్యాయాలు, లేదా కేవలం ఒకటి రెండు పెద్ద సూరాలను, కేవలం ఒక ఔపచారిక ఆశీర్వాదపు విషయంగా బోధిస్తారు, మరియు హదీసును పాఠ్యప్రణాళికలో కేవలం అత్యంత ఉపరితలమైన, టోకెన్ రీతిలో చేర్చుతారు. ఈ విధంగా తరచుగా జరిగేది ఏమిటంటే మన సొంత పండితులు కూడా, ఇలాంటి సంస్థల నుండి పట్టభద్రులై, ఖురాన్ యొక్క తమ బోధన యొక్క లోతైన ఆత్మ, వేర్వేరు శాఖలు, ఉపశాఖల నుండి అపరిచితంగా మిగిలిపోతారు, మరియు షరీయత్ ఎల్లప్పుడూ తన శ్రద్ధ యొక్క కేంద్రంలో ఉంచిన ఆ గొప్ప ఉద్దేశ్యాలు, లక్ష్యాల నుండి కూడా అపరిచితంగా మిగిలిపోతారు. ఇవే ఆ వర్గీయ ఫిఖ్ పాఠశాలలు, ప్రతి ప్రత్యేక పాఠశాల యొక్క ప్రత్యేక చట్టపరమైన శాఖను ఆ ప్రత్యేక ఫిఖ్ పాఠశాల యొక్క నిర్దిష్ట ఆందోళనలతో ఇస్లాం యొక్క నిజమైన ఉద్దేశ్యాల కంటే మరింత దగ్గరగా ముడిపెట్టే ఒక చట్టపరమైన మనస్తత్వాన్ని సృష్టించాయి, మరియు ఇదే మనస్తత్వం మన సొంత దేశంలో వర్గీయ విభజన, మరియు షరీయత్ యొక్క అత్యంత ముఖ్యమైన అంతర్లీన

ఉద్దేశ్యాలు, లక్ష్యాలకు సరైన శ్రద్ధ ఇవ్వకుండా పూర్తిగా అడ్డుకున్న ఇంత తీవ్రమైన పక్షపాతాలను సృష్టించింది. ఇదే ఆ పక్షపాతం, మనం ఇప్పుడు తొలగించాలనుకుంటున్నాం.

న్యాయవ్యవస్థ సంస్కరణ

ఇస్లామీ చట్టం అమలును నిజంగా ఆచరణాత్మకం చేయడానికి, మన న్యాయవ్యవస్థలో కూడా కొన్ని చాలా ముఖ్యమైన మార్పులు అవసరమవుతాయి. నేను ఇక్కడ ఈ చర్చలో కేవలం కొన్ని అంశాలను క్లుప్తంగా మాత్రమే స్పృశిస్తాను, కానీ ఇందులో ఇస్లామీ దృక్పథం నుండి ప్రత్యేక ప్రాముఖ్యత కలిగిన కొన్ని విషయాలు ఉన్నాయి.

న్యాయవాద వృత్తి రద్దు

న్యాయవాద వృత్తి నుండి కోరబడే మొదటి సంస్కరణ, నిజంగా సాంకేతిక ప్రక్రియ కంటే నైతికతకు సంబంధించిన విషయం — ఒక్క పదం కూడా దీన్ని పూర్తి చట్టపరమైన దృష్టితో సమర్థించలేదు, ఇది అనేక ఇతర, చాలా చెడ్డ నేరాలను సమర్థించగలిగినంత సులభంగా. ఈ దృక్పథం నుండి, ఎవరో ఒకరి కేసు వాదించడానికి చెల్లింపుపై పూర్తిగా ఆధారపడిన, న్యాయవాద వృత్తి యొక్క పూర్తి ఆచరణ, నైతికత యొక్క ఏ సరైన ప్రమాణంతోనూ సరిపోలదు — మరియు ఇస్లాం యొక్క సొంత ఆత్మ, స్వభావం దీనికి లోతుగా వ్యతిరేకం.

మీరు సరిగ్గానే అడగవచ్చు: మొదట, ఒక సముచితమైన ఇస్లామీ న్యాయస్థానంలో కేసు చట్టం అర్థమయ్యే, తన ముందు ఉంచిన కేసు వాస్తవాలను సరిగ్గా అర్థం చేసుకునే న్యాయమూర్తి తీర్మానించవలసినప్పుడు, చెల్లింపుపై ఆధారపడిన న్యాయవాద వృత్తికి వాస్తవానికి ఎలాంటి అవసరం ఉంది? సూత్రప్రాయంగా ఇలాంటి అవసరం ఏమీ ఉండకూడదు — అయినప్పటికీ ఒక వాస్తవమైన, ఆచరణాత్మకమైన మరియు న్యాయమైన అవసరం ఉంది:

ఇరుపక్షాల చట్టపు అవగాహన నిజంగా ఒకదానికొకటి భిన్నంగా ఉండవచ్చు, మరియు ఒక పక్షం ప్రదర్శన కేసుల యొక్క సరైన, ఖచ్చితమైన వివరణను న్యాయస్థానం ముందు తన అనుకూలంగా ఉంచడంలో కేవలం మరింత నైపుణ్యం కలిగి ఉండవచ్చు, ఇంకో పక్షానికి అలా ఉండకపోవచ్చు. నిజంగా ఉపయోగకరమైనది, లాభదాయకమైనది జాగ్రత్తైన, బాగా ఆధారపడిన జ్ఞానం, ఇది ఇరుపక్షాల సాక్ష్యం యొక్క నిష్పక్షపాత విచారణ నుండి లభిస్తుంది, ఇది న్యాయస్థానాన్ని సరైన నిర్ణయానికి చేరుకోనిస్తుంది — కానీ అసలైన ప్రశ్న ఏమిటంటే, ఈ లాభాన్ని సాధించడానికి నిజంగా వాదన మరియు న్యాయవాద వృత్తి యొక్క మొత్తం ఉద్యమాన్ని కేవలం చెల్లింపుపై జరిగే వ్యాపారం లేదా వృత్తికి పరిమితం చేయడం అవసరమా అనేది. నేటి న్యాయవాది, తన సొంత చట్టపరమైన జ్ఞానం యొక్క మార్కెట్‌లో కూర్చున్నట్లుగా, తన శుల్కం చెల్లించడానికి సిద్ధంగా ఉన్న ఎవరైనా తెచ్చిన ఏ కేసునైనా తీసుకుంటాడా, ఎవరైనా అతన్ని నియమించుకున్న వారి తరపున వాదిస్తాడా, తాను చేపట్టిన ఉద్దేశ్యం న్యాయసమ్మతమా లేదా అన్యాయమా, చెల్లనిదా, పాపభరితమా లేదా నేరపూరితమా అని అడగకుండానే — కేవలం నియమించుకున్న వారు అవసరమైన శుల్కం చెల్లించి, ప్రత్యర్థి పక్షంపై ఏదో హక్కు దావా వేసినందుకు మాత్రమే? అతను తన సొంత అంతరాత్మను ఎన్నడూ అడగడు, ఆ కక్షిదారుడికి నిజంగా తన కేసును చేపట్టే హక్కు ఉందా లేదా అని. మరియు అతని శుల్కం, తన కక్షిదారుని ఉద్దేశ్యం న్యాయసమ్మతమా అన్యాయమా అనే దానితో సంబంధం లేకుండా, మరియు అతను నిజంగా అతని కోసం న్యాయం సాధించగలిగినా లేకున్నా చెల్లించవలసినదేనా? తన కక్షిదారుని కేసును వాదించే అతనిపై ఉన్న వృత్తిపరమైన బాధ్యత ఎంత కట్టుబడి ఉందంటే, ఇది, ప్రభావవంతంగా, నిజం తన కక్షిదారునికి ప్రతికూలంగా ఉంటే దాన్ని న్యాయస్థానం నుండి దాచడం, మరియు తన కక్షిదారుని అనుకూలంగా ఉన్నదాన్ని అతిశయోక్తిగా, పెంచి చూపడం అతని వృత్తిపరమైన కర్తవ్యంగా మారుతుంది. ఏదైనా వివేకవంతమైన మనసు కలిగిన న్యాయవాది తనను తాను నిజాయితీగా ప్రశ్నించుకుంటే బాగుండేది: ఈ చట్టపరమైన వృత్తికి, స్వయంగా నైతిక అంతరాత్మకు మధ్య ఏదైనా

వాస్తవమైన సంబంధం అసలు ఉందా? నిజమైన నైతిక అంతరాత్మ కలిగిన వ్యక్తి, కేవలం వృత్తిపరమైన కర్తవ్యపు భావనతో, ఒక దోషి పక్షాన్ని సమర్థించగలడా, ఒక అత్యాచారిని లేదా నేరస్థుడిని అతను చేసిన అదే నేరపు భారం నుండి పూర్తిగా విముక్తి చేయడానికి పనిచేయగలడా? మరియు ఖచ్చితంగా ఇలాగే చేస్తున్న వ్యక్తి, దీని కోసం ఇప్పటికీ తన శుల్కాన్ని వసూలు చేస్తూ, ఇందులో ఇమిడి ఉన్న నిజమైన నైతిక భారాన్ని భరించగలడా, మరియు తన సొంత అంతరాత్మలో దీని నుండి పూర్తిగా అవిచలితంగా ఉండగలడా? ఇవే సరిగ్గా ఆ ప్రశ్నలు, మన సొంత యుగపు ప్రముఖ న్యాయవాదులు ప్రజా జీవితంలోకి అడుగుపెట్టినప్పుడు ప్రజలు సహజంగా అడగడం మొదలుపెడతారు; మరియు అప్పుడే మనం చాలా స్పష్టంగా చూడగలం, ఇదే స్వభావ లక్షణాలు — ఈ వృత్తిని చేపట్టడానికి ముందే బాగా స్థాపించబడిన లక్షణాలు — అక్కడ కూడా నేరుగా వారి ప్రవర్తనలోకి దిగుతాయి.

ఇది ఇస్లాం ఈ రంగంలో తన సొంత ఆత్మ, స్వభావాన్ని సరిగ్గా అర్థం చేసుకున్న ఎవరికైనా, ఇస్లాం గత దాదాపు పన్నెండు శతాబ్దాలలో అభివృద్ధి చేసిన క్రమశిక్షణాయుత, సిద్ధాంతపరమైన నైతిక సంస్కృతికి పూర్తిగా విరుద్ధంగా కనిపించే విషయం. మన సొంత న్యాయవాదులలో చాలా కొద్దిమంది మాత్రమే, ప్రతి పట్టణంలో తనదైన స్వతంత్ర ముఫ్తీ ఉండే, నిజమైన చట్టపరమైన సలహాను ఉచితంగా, ఎలాంటి శుల్కం లేకుండా, అవసరమైన ఎవరైనా అతని కోసం వెతికినవారికి ఇచ్చే ఆ పాత వ్యవస్థను పూర్తిగా పునరుద్ధరించే నిజమైన కోరిక చూపారు.

అయితే, ఇది మన సొంత ప్రస్తుత యుగం ద్వారా మరింత గట్టిగా కోరబడే విషయం — ఎందుకంటే నేటి సంక్లిష్టమైన రోజువారీ వ్యాపార, పారిశ్రామిక జీవిత వ్యవహారాలు రాజ్యపు సొంత అధికారిక యంత్రాంగం నుండి వేరుగా, చట్టపు ప్రతి శాఖ, రంగంలో నిపుణుల చట్టపరమైన సలహా అవసరాన్ని నిజంగా సృష్టించాయి — అందుబాటులో ఉన్న అత్యుత్తమ, అత్యంత సమర్థమైన వ్యక్తుల నుండి ఎంపిక చేయబడిన, చట్టం యొక్క

సముచితంగా అర్హులైన నిపుణులను వేతనంపై అధికారికంగా నియమించాలని, తద్వారా ఏదైనా వివాదంలోని ఇరుపక్షాలలో ఎవరైనా సముచితమైన వ్యక్తి వారి వద్దకు వెళ్ళి, వారి వృత్తిపరమైన సలహా తీసుకోగలరు, మరియు తమ కేసును దీని సరైన, సముచితమైన రూపంలో సిద్ధం చేసుకోవడంలో సముచితమైన సహాయం పొందగలరు. ఈ అధికారులు ఇచ్చిన సలహాను ఏదైనా కేసు విచారించే న్యాయస్థానం తప్పనిసరిగా కట్టుబడి ఉండాలని పరిగణించవలసిన అవసరం లేదు, పూర్తిగా మతపరమైన దృక్పథం నుండి, మరియు దీన్ని చేసే ఒక పద్ధతి మరొక సముచితమైన పద్ధతి కంటే తప్పనిసరిగా మెరుగైనదని కూడా ఏమీ లేదు — ఈ పనిని చేసే బాధ్యత తీసుకున్న ఏదైనా అధికారిక సంస్థ దీన్ని నిజాయితీగా, నిష్పక్షపాతంగా, సరైన, సముచితమైన చట్టపరమైన సలహా ఇస్తూ చేస్తుందనే షరతుతో. వాస్తవానికి ముఖ్యమైనది కేవలం ఇది: ఏదైనా కేసు యొక్క పక్షకారులకు గానీ, వారి చట్టపరమైన సలహాదారులకు గానీ, వాస్తవాల నిజాయితీ లేని, భ్రమాత్మక ప్రదర్శనలో ఎలాంటి వాస్తవమైన ఆర్థిక లేదా ఇతర ప్రయోజనం ఉండకూడదు, ఇది న్యాయపు నిజమైన, నిజాయితీ డిమాండ్లను అస్పష్టం చేస్తుంది.

ఇది సహజంగానే ఈ ఆచరణాత్మక ప్రశ్నను లేవనెత్తుతుంది: ఈ ప్రాతిపదికన సరిపడేంతమంది సిద్ధమైన నిపుణులు, తగినంత సంఖ్యలో, ప్రస్తుతం ఉన్నారా, వీరు నిజంగా ఈ మార్గాల్లో న్యాయస్థానాలను స్థాపించగలరు — మరియు నిజాయితీ సమాధానం ఏమిటంటే, ప్రస్తుతం, ఇలాంటి అర్హులైన వ్యక్తులు ఇంకా చాలా తక్కువమందే ఉన్నారు, మరియు ప్రతి జిల్లా, నగరం, ఉపజిల్లాలో ఈ పనికి తగినంతమంది శిక్షణ పొందిన, క్రమశిక్షణ కలిగిన నిపుణులను వెతకడానికి, సిద్ధం చేయడానికి చాలా సమయం పడుతుంది. ఇదే ఖచ్చితమైన కారణం, సముచితమైన, స్పష్టంగా నిర్ణయించిన పరివర్తన కాలాలు ఇవ్వాలి, తద్వారా ఇప్పటికే స్థాపించబడిన

ఆచరిస్తున్న న్యాయవాదులు, కాలంతోపాటు, వారు కోరుకుంటే, క్రమంగా అనధికారిక నుండి అధికారిక హోదాకు మారగలరు.

కోర్టు ఫీజుల రద్దు

న్యాయవ్యవస్థ సంస్కరణకు, న్యాయపు ఇస్లామీ ప్రమాణాలను దృఢంగా, సరిగ్గా స్థాపించడం కూడా అవసరం — తద్వారా న్యాయాన్ని ఎప్పుడూ సరుకులు అమ్మే కేవలం ఒక దుకాణంగా మార్చకూడదు, దీనిలో అవసరమైన శుల్కం భరించలేని వారెవరైనా న్యాయం నుండి వంచితులవుతారు, మరియు అత్యాచారం అనుభవిస్తున్న ఎవరైనా కేవలం ధనం లేకపోవడం వల్ల తమ ఉల్లంఘించబడిన హక్కులను తిరిగి పొందలేకపోతారు. మనం మళ్ళీ న్యాయం పూర్తిగా ఉచితంగా ఉండే రోజును చూడాలనుకుంటున్నాం, సరిగ్గా మన సొంత ఉత్తమ చారిత్రక కాలంలో ఉన్నట్లే — ఒక ఇస్లామీ న్యాయవ్యవస్థ ద్వారా పూర్తిగా, సర్వథా దేవుని కోసం చేసే సేవ, దీన్ని ఎలాంటి వ్యాపార లావాదేవీగా కాక నిజమైన భక్తి కార్యంగా, మరియు వాస్తవానికి స్వయంగా ఒక రకమైన సేవగా భావించాలి.

మీరు సముచితంగానే అడగవచ్చు: ప్రస్తుత న్యాయస్థాన శుల్కం వసూలు చేసే వ్యవస్థ ముగిసిన తర్వాత దీనిలో ఇమిడి ఉన్న ఖర్చును భరించడానికి ధనం ఎక్కడ నుండి వస్తుంది? ఇది నిజంగా ఒక వాస్తవమైన, ముఖ్యమైన ఆచరణాత్మక ప్రశ్న, ఇది ఒక పూర్తి, జాగ్రత్తైన సమాధానానికి నిజంగా అర్హమైనది — మరియు అర్హులైన నిపుణులు అభివృద్ధి చేసిన, ఖచ్చితంగా ఈ ప్రశ్నను పరిష్కరించే ఒక సరిగ్గా తయారు చేయబడిన పథకానికి అర్హమైనది.

ముగింపు

ఇవి కొన్ని ప్రతిపాదనలు, ఇవి, నా సొంత అభిప్రాయంలో, ఈ దేశంలో ఇస్లామీ చట్టం అమలును వాస్తవం చేయడానికి, ఆచరణలోకి తీసుకురావడానికి అవసరమైనవి, ఆచరణాత్మకమైనవిగా అనిపిస్తాయి. ఇక్కడ ఉన్న పండితులు, న్యాయ నిపుణులు ఎవరికైతే న్యాయవ్యవస్థ, చట్టం విషయాలలో ఆచరణాత్మక ఆసక్తి ఉందో వారు ఈ ప్రతిపాదనలను సముచితంగా పరిగణించి, వాటిని పూర్తిగా సాకారం చేస్తారని ఆశిస్తున్నాను. ఇక్కడ ఉన్న ప్రతి ఒక్కరూ నేను ప్రతిపాదించిన ప్రతి విషయంతో పూర్తిగా సంతృప్తి చెందకపోవచ్చని నేను అర్థం చేసుకున్నాను, మరియు కొంతమందికి ఈ ప్రతిపాదన బహుశా పనిచేయదని, లేదా ఇది ఆచరణలో నిజంగా ఆచరణాత్మకం కాదని అనిపించవచ్చని నేను పూర్తిగా అంగీకరిస్తున్నాను, కానీ నేను ఇంతకుముందే ప్రారంభంలో చెప్పినట్లు, నేటి నా ఉద్దేశ్యం కేవలం ఈ విషయాన్ని లేవనెత్తడం, మరియు ఈ సంస్కరణ, దీనికి అవసరమైన ఉద్దేశ్యం, దృఢసంకల్పం, మరియు దీన్ని ముందుకు తీసుకువెళ్ళడానికి అందుబాటులో ఉన్న ఆచరణాత్మక వనరులు, సాధనాలు ఉన్నాయని, మరియు వాటితో, ఈ నిర్మాణానికి నిజంగా అవసరమైనదంతా నిజంగా సాధించగలమని స్పష్టం చేయడం మాత్రమే. ప్రజలు ఈ ప్రపంచంలో సంపూర్ణం కావాలని కోరుకునేదంతా, మరియు వారు దీన్ని ఎంతదూరం తీసుకువెళ్ళాలనుకున్నా, ఇదంతా — నిజంగా, ప్రతిదీ — నిర్మించవచ్చు, అది మసీదు అయినా లేదా దేవాలయం అయినా సరే.